

ئانتوان دو سانت - ئىگزوپىرى

شازادە چكۆل

وهر كينراني:
خهبات عارف و بهرۆژ ئاكره يي

ئانتوان دو سانت - ئىگزۇپېرى

شازادە چكۆل

وەرگىرانى:

خەبات عارف و بەپۇژ ئاكرەبى

۲۰۱۰

بۆ لیۆن ویثر (Leon Werth)

داواى لیبووردن له منالان دهكهم كه ئەم كتيبهه به گه‌وره‌یه‌ك پيشكه‌ش
كردوه. بۆ ئەم كه‌تنه‌م هۆیه‌كیش هه‌یه: ئەو گه‌وره‌یه چاكترین هاوڕێی منه.
هۆیه‌كی تر ئه‌وه‌یه كه ئەو گه‌وره‌یه ده‌توانی له هه‌موو شتی‌ك بگات، ته‌نانه‌ت
له‌و كتيبانه‌ش كه بۆ منالان نووسراون. هۆی سییه‌میش ئه‌وه‌یه كه: ئەم
گه‌وره‌یه له فره‌نسا ژین ده‌باته سه‌ر و هه‌ر له‌ویش له سه‌رماندا
هه‌لده‌له‌رزیت، ئەو برسییه و پتویستی به شتی‌كه دلی بداته‌وه. ئەگه‌ر تێك‌رای
ئەم هۆیانه‌ش پاكانه‌ی ئەم كه‌تنه‌م نه‌بن، به‌ی‌لن ئەم كتيبه پيشكه‌ش به‌و
هاوڕێیه‌م بكه‌م، كه چارێك له چاران منال بووه. ئاخ‌ر، رۆژێك له رۆژان،
هه‌موو م‌رۆقه گه‌وره‌كانیش منال بوون (هه‌رچه‌نده كه‌میان ئه‌مه‌یان له بیر
ماوه). كه‌واته منیش پيشكه‌شكرده‌كه به‌م چه‌شنه ده‌گۆرم:

بۆ لیۆن ویثر
كاتی كه منال بوو

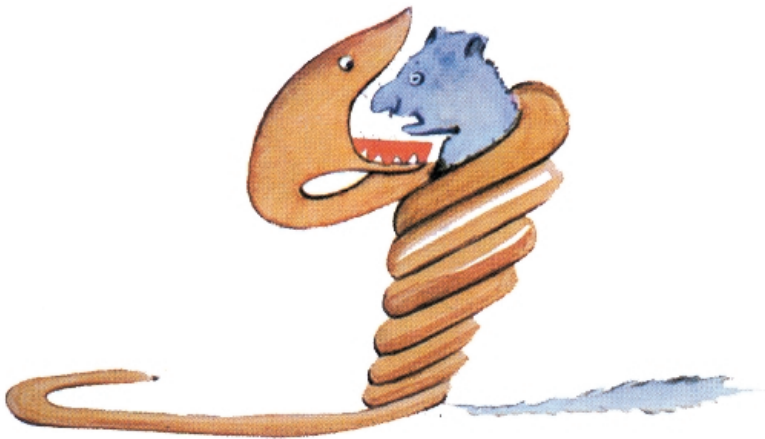
ئانتوان دۆ سانت – ئیگزۆپیتری

شازادەچكۆل
ئانتوان دۆ سانت - ئىگزوپپىرى
وەرگىرانى: خەبات عارف و بەرپۇژ ئاكرەيى

Bokförlaget Aura

چاپى دووھم ۲۰۱۰

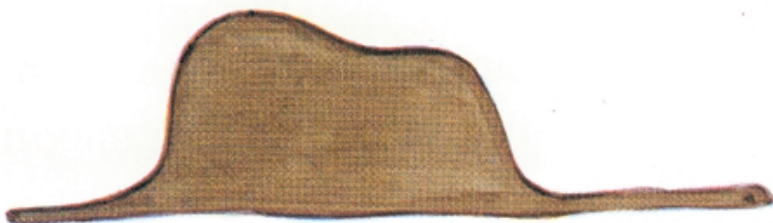
که ته‌مه‌نم شه‌ش ساآن بوو، کتیبیکم له‌بارهی دارستانه ده‌ستلینه‌دراوه‌کانه‌وه خوینده‌وه. ناوی کتیبه‌که «چیرۆکه راسته‌قینه‌کان» بوو و وینه‌یه‌کی تیدا بوو، وینه‌ی ماریکی «بووا» که خه‌ریک بوو گیانله‌به‌ریکی کیوی هه‌لده‌لووشی. وینه‌که به‌م چه‌شنه بوو:

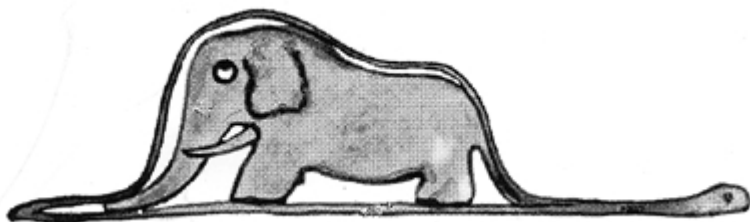
له کتیبه‌که‌دا نووسرا‌بوو: "ماری بووا هه‌روا به‌ساغی و بپی ئه‌وه‌ی بی‌جوون، نی‌چیره‌که‌یان هه‌لده‌لووشن. دوا‌ی هه‌ل‌لووشینیش له‌شوینی خو‌یان نا‌جوو‌ل‌ئین و شه‌ش مانگی ر‌یک ل‌تی ده‌خه‌ون تا هه‌زمی ده‌که‌ن."

که ئه‌مه‌م خوینده‌وه، که‌وته‌مه‌بیر‌کردنه‌وه‌له‌و شتانه‌ی له‌دارستانه‌کاندا پرویان ده‌دا و توانیم به‌ته‌باش‌یریکی ره‌نگین

یه که مین وینه‌ی ژیانم بکیشم. یانی وینه‌ی ژماره یه که بهم
شیوه‌یه بوو:

شاکاره که مم خسته بهرچاوی گه وره کان و لیم پرسین، که ناخو
کاتی سهیری دهکن له وینه کهم دهترسن.
وه لایمان دامه وه: "جا مروڤ بو ده بیت له کلاو بترسیت؟"
ئه و وینه‌یه‌ی که کیشابووم، کلاو نه بوو، به لکه وینه‌ی ماریکی بوو
بوو که خه‌ریکی هه زمکردنی فیلیک بوو. دواتر، بو ئه وه‌ی
گه وره کان تیی بگهن، دانیشتم و وینه‌ی ناو سکی ماره کهم کیشا.
ئاخر ده بیت هه میشه شته کان بو گه وره کان پروون بکه‌یته وه. وینه‌ی
دووهم بهم شیوه‌یه بوو:

گه وره کان پټيان وابوو که واز له کيشانه وهی ئه و ښانه به ښم که
 ماری بووا له ناوه وه و له دهره وه پيشان ددهن و له بری ئه وه
 باشته خوځ به ميژوو، جوگرافيا، بيرکاری و پرزمانه وه خه ریک
 بکه م. بهم چه شنه بوو که له ته مه نی شهش سالی دا وازم له
 داهاتوویه کی پرشنگدار هینا، که چاوه ری وینه کی شکی
 خوځسای بوو. که بینیم وینه یی که م و دووهم هیچیان به هیچ
 نه کرد، ئیتر دلم له وینه کیشان سارد بووه وه. گه وره کان خوځه خو له
 هه رشتیک تیناگه ن و بو ئیمه ی منالیش ماندوو یتیه نه هه میسه و
 به رده وام ناچار بین هه موو شتیک بو گه وره کان پروون بکهینه وه.
 له بهر ئه وه ناچار بووم کاریکی تر بو خوځ هه لبرژیرم و که و تمه
 شوین فیربوونی فروکه وانی. زیده رویی نییه ئه گه ر بلیم تا ئیستا
 هه موو دنیا م به سه ر کردو ته وه و جوگرافیاش له ودا خزمه تیکی
 چاکی پیکردووم. ده توانم هه ر به تیروانینیک «چین» و «ئاریزونا»
 له یه کتری جیا بکه مه وه. ئه گه ر مروځ له شه وی ئه نگوسته چاودا
 شوینه ون بیت، جوگرافیا چاک به هانایه وه دیت.
 هه ر له م ریگایه وه بووه که توانیومه له ژیاندا به ره و پرووی
 کوړوکوځمه لی خه لکی ماقوول ببه مه وه. گه لیک مروځی گه وره م
 بینوون، له گه لیاندا ژیاوم و هاتوچوځ کردوون. که چی ئه م کاره
 هه رگیز بوچوونیک جیاوازتری له باره ی ئه وانه وه پی نه به خشیووم.
 هه ر که به یه کیکیان ده گه یستم و پیمو ابو نه ختیک له وانی تر
 ژیرتره، به نیشاندانی وینه ی ژماره یه ک، که تا ئه و کاته ش هه ر
 مابووم، هه لمده سه نگاند. ده مویست بزنام ناخو ئه ویش له هیچ
 شتیک تی ده گات. که چی هه میسه هه ر هه مان وه لامم ده ست

دهكه و تهوه: "ئەمە كلاًوئىكه." - منيش ئىتر نه باسى بووام بۆ دهكرده و نه له مهري ئهستيره و دارستانه دهستليينه دراوه كانه وه بۆى ده دواوم. بهلكه له مهري ياريى «بريج» و «گۆلف» و سياسهت و مليتچيه وه ده دواين و ئه وىش، ئه و مروقه گه و رهيه، خو شحاليى خو ى ده رده بري كه به ره وه پرووى كه سيكى ژير و ماقوول بۆته وه.

٢

به م چه شنه، بى ئه وهى كه سيكم هه بىت دوو قسهى له گه لدا بكه م، رۆژگارم له ته نيايدا به سه ر ده برد. تا ئه وهى شه ش سال به ر له ئىستا ناچار بووم له بيا بانيكى وشك و بى ئاودا بنيشمه وه. پارچه يه ك له مه كينهى ته ياره كه م شكابوو و منيش كه نه ميكانيكى كه له گه لدا بوو و نه هاوسه فه ريك، ناچار بووم مشوورى خو م بخو م و خو به خو خه ريكي چا ككر د نه وهى فرۆكه كه م بم. كيشه ي مه رگ و ژيان بوو. ئاوى خوار د نه وه شم هه ر هينده پى بوو كه له هه فته يه ك زياتر به شى نه ده كرد.

شه وى يه كه مم له سه ر لم و سه د ميل دوور له گشت ئاوه دانييه كه وه به سه ر برد. دابراوتر له هه ر كه سيك كه كه شتييه كهى له ناوه ندى زه رياى ئه تله سدا شكا بىت و خو ى به كه له كيكه وه گير كر دبىت. كه واته ده توانيت بيه ينيته پيش چاوى خو ت كه تووشى چ هه په سانيك بووم كاتى له به ره به ياندا دهنگيكي سه ير و ناسك له خه و را يپه راندم و گو تى: «بىزه حمهت و ينه ي به رخى كم بۆ بكيشه!».

— ها؟

— بهرخیکم بو بکیشه...

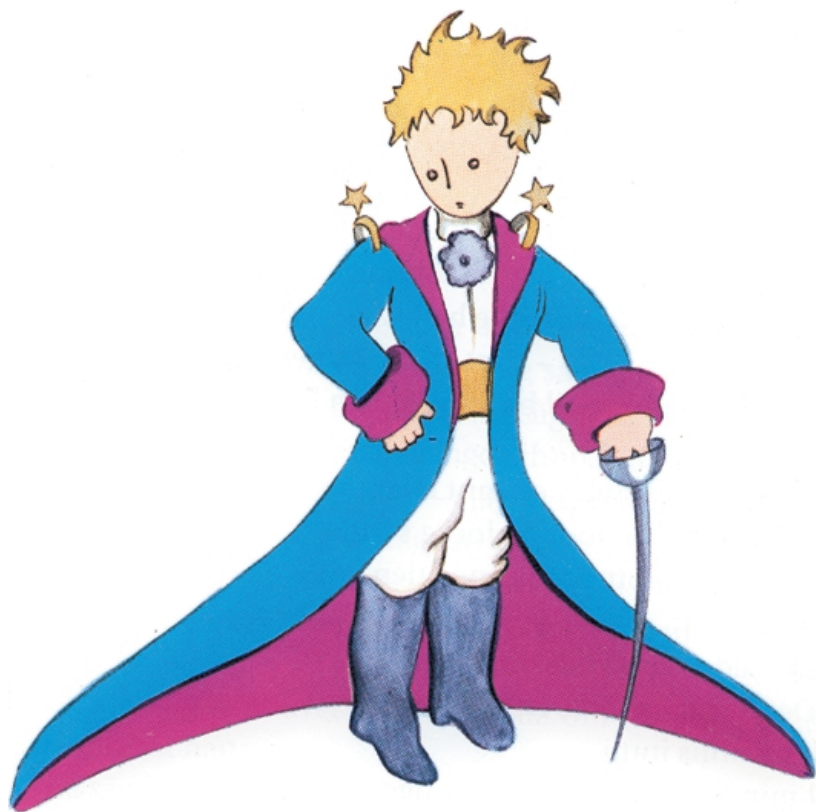
وهک ئهوهی برووسکه لئی دابم، له شوینی خۆم راچهنیم، بهرز بوومهوه و چاوم هه لگلوڤین. له دهووبه‌ری خۆم وردبوومهوه و، چاوم به مروڤیکی بچکولانه‌ی سه‌یر و ده‌گمه‌ن که‌وت، که به‌ وبقاره‌وه لئی ده‌روانیم. دواتر هه‌ولمدا وینه‌یه‌کی بکیشم و ئه‌مه‌ش باشت‌ترینی ئه‌و وینه‌یه‌یه‌ که دواتر توانیم بیانکیشمه‌وه، هه‌رچه‌ند ئه‌وه‌ی من کیشاومه له کوئی و خۆی له کوئی! ئه‌مه‌ش خه‌تای من نییه، گه‌وره‌کان، هه‌ر له ته‌مه‌نی شه‌ش سالانه‌وه، له نیگارکیشان دلساردیان کردمه‌وه و منیش بیجگه له کیشانه‌وه‌ی ئه‌و وینه‌یه‌ی ماری بووا له ناوه‌وه و له ده‌ره‌وه پیشان دده‌ن، فی‌ری هیچ شتیکی تر نه‌بووم.

به‌ چاوانیکه‌وه که له سه‌رسامیدا خ‌ر بووبوون، له‌و به‌ژنه بچکوله‌یه‌م ده‌روانی که له ئاستمدا قیت بووبووه‌وه. له بیرتان نه‌چیت که من له‌و ده‌مه‌دا سه‌دان میل له گشت ئاوه‌دانیه‌که‌وه دوور بووم و مروڤه بچکوله‌که‌ش نه له‌وه ده‌چوو ریگای لی و ن بووبیت، نه له‌وه‌ش که له ماندوویتی، یان له برسان، یان له تینووان و له ترساندا نیوه‌گیان بووبیت. هیچ شتیکی له منالیک نه‌ده‌چوو که سه‌دان میل دوور له گشت ئاوه‌دانیه‌که‌ و له بیابانیکدا ون بووبیت.

که زمانم پ‌ژایه‌وه، پ‌یمگوت:

— تو ل‌یره چی ده‌که‌یت؟

به نه‌رمی به‌لام وه‌کوو فه‌رمانیک، وه‌ک ئه‌وه‌ی داخوازه‌که‌ی گه‌ل‌یک به‌لاوه گرنگ بیت، گو‌تییه‌وه:

ئەمە جوانترین وینەى سازادەچکۆلە کە من کیشایبىتم

- بېزەحمەت بەرخىڭم بۆ بکېشه!

مرۆڤ که هیچ له پروودانى پروداویک ناگات، له ملکهچى زیاترى بۆ نامېنیتتهوه. هەرچهنده دیمه نه که به گشتى ناجۆر دهاته پېش چاوم، لهو جییه دا که سهدان میل له گشت ئاوه دانییه که وه دوور بووم و خۆم له ئاست مه ترسیى مه رگدا ده بینیه وه، به لام پارچه کاغه زیك و قه له میکم له گیرفانم ده رهینا... به لام هەر ئه وسه ئه وهم بیر که وه ته وه که من ته نیا فیرى جوگرافیا و میژوو و بیرکاری و پېژمان بوو بووم و، به تۆزیک بیتاقه تییه وه پیمگوت، که نازانم وینه بکېشم.

وه لامى دامه وه: "قهینا کا، وینه ی بهرخىڭم بۆ بکېشه!"

جا چونکه پېشتر وینه ی هیچ بهرخىڭم نه کى شابوو، دهستم به کى شانه وه ی یه کى ک لهو دوو وینه یه کرد که له هه موویانم باشتر دهزانی، ئه وه وینه یه ی که ماریکی بووا له دهر وه پېشان دمدات. تووشى چه سانیک بووم هەر مه پرسه! کاتى کوره بچکولانه که گوتى:

- نا! نا! فیلى ناو سکی بووام ناویت. بووا

ماریکی زۆر ترسناکه و فیلیش زله و جیگایه کی زۆر دهگریت. له ماله که ی مندا گشت شتیک بچوکه، من پىوېستیم به بهرخىکه. وینه ی بهرخىڭم بۆ بکېشه.

که خه ریکی کیشانی وینه که بووم، به وردى لى دهر وانی و پاشان گوتى:

- نا! ئه م بهرخه له نه خوش دهچیت. یه کى کى ترم بۆ بکېشه وه.

یه کى کى ترم کى ش. زهر ديه کی شیرینی هاته

سه ر لى و به و په ړى له خو بوور د نه وه گوتى:

- خو ت چاک ده یبینیت... ئه مه بهرخ نییه، بهرانه. ئه وه تا قوچى هه یه...

وینیه کی ترم کیشا و ئه ویشی به دل
نه بوو.

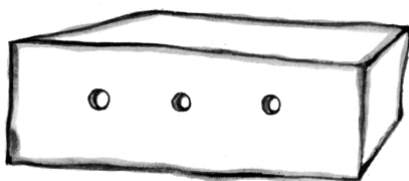
– ئه مه یان زۆر پیره ... من به رخیکم
ده ویت چه ندین سال بژیت ...

ئیت تر تاقه تم چوو بوو، چونکه به په له

بووم و ده بوو به چاک کردنه وهی مه کینه یی فرۆکه که وه خه ریک بم و
ئهم وینیه هم کیشا و پاشان به په له پیم گوت:

– ئه مه سندووقیکه . ئه و به رخه یی تۆیش ده ته ویت له ناویدایه .

سه رم سوورما کاتی بینیم داوهره بچکۆلانه که م رووخساری
گه شایه وه و گوتی:

– ئه مه ریک ئه و شته یه که

من ده مو یست! پیتوایه ئهم

به رخه پیویستی به

گیایه کی زۆر بیت؟

– بۆچی؟

– چونکه لای من له هه موو شتیک نه ختیک هه یه ...

– ئه و نه خته به شی ده کات! ئهم به رخه یی داومه به تۆ، به رخیک
زۆر بچووکه .

سه ری به سه ر وینیه که دا شوړ کرده وه .

– هینده بچووکیش نییه ... سه یرکه! خه وی لیکه و تووه ...

ئا به م چه شنه بوو که له گه ل شازاده چکۆل ئاشنا بووم .

ماوهیه کی زۆری خایاند تا بۆم دەرکهوت له کوێوه هاتوووه. شازاده چکۆل، که بهردهوام پرسپاری لی دهرکردم، وهکوو ئهوه وا بوو قهت پرسپارهکانی من نه بیستیت. کهم کهم، بهو قسانه ی به هه لکهوت له ده می دهردهچوون، هه ندیک شتیم لا پوون ده بووه وه. بۆ نموونه که یه کهم جار فرۆکه که می بینی (نامه ویت وینه ی فرۆکه که بکیشم، چونکه کاریکی زهحمه ته) لی پرسیم:

– ئه م شته چیه؟

– ئه مه «شت» نییه: ئه مه ده فریت. فرۆکه یه. فرۆکه ی منه.

به وه ی که پیم گوت من که سیکم که ده فرم، هه ستم به به خۆدانازی نه ده کرد و ئه ویش به سه رسورمانه وه گوتی:

– چی؟ تۆ له ئاسمان به ربوویته وه؟

به شه رمه وه گوتم:

– به لی.

گوتی:

– ئای! ئه مه یان زۆر سهیره!

شازاده چکۆل هینه پر به دل پیکه نی، به ته واوی نا په حه تی کردم. له راستیدا من ده مه ویت خه لک کیشه کانم به جیدی وه رگرن.

که تیروپر پیکه نی گوتی:

– ده ی، که واته تۆش له ئاسمانه وه هاتوویت! خه لکی کام

ئه ستیره یه؟

ورده ورده خه ریک بوو تیشه کیک ده که وته سه ر تاریکای مه ته لی

بوونی ئەو و بەپەرۆشهوه لێم پرسى:

– كهواته تۆش له ئەستێرهيهكى ترهوه هاتوويت؟

بەلام ئەو وهلامى نه دامهوه. بههيواشى سهبرى بهرز كردوه و سهبرى فرۆكهكهى كردم:

– ئەوه زۆر راسته... تۆ بهم شتهوه نابیت له شوینێكى دوورهوه هاتبیت و...

دیسان، بۆ ماوهیهکی درێژ، نوقمی تیروانین بوو. پاشان وێنهی بهرخهكهى له گیرفانی دههینا و كهوته تهماشاكردنی ئەو گهنجینه بهرخه.

دهتوانیت بهیڤیتیه پیش چاوی خۆت، من چهند بهو نیمچه دانپیانانه دهبارهی "ئهستێرهکانی تر" گویقولاغ بووم و بیگومانیش ههولم دا قسهی زیاتری لى دهربکیشم.

– تۆ له کوێهه هاتوویت، بچکۆل؟ "له

مالی مندا" له کوێیه؟ دهتهویت خۆت

و بهرخهكهت بۆ کوێ برۆن؟

دوای ئەوهی ماوهیهك پاما و بیرى

كردهوه گوتى:

– باشیهكهى ئەو سندووقهی داوته

به من ئەوهیه كه بهرخهكهم شهوانه

دهتوانیت تێیدا بنویت.

– بیگومان. ئەگەر كورپىكى چاكیش

بیت، گوریسیكت دهدهمى تا بتوانیت

رۆژانه بیهستیهوه. ههروهها گولمىخكیش...

شازادەچكۆل لەسەر ئەستێرۆكەى ب. ٦١٢

پیشنیاره کهم نهختیک شازاده چکۆلهی شله ژاند:
 - ئای له مه! بهرخه کهم بیهستمه وه؟
 - ئاخر نه گهر نه بیهستییه وه ده پروات و ون ده بیت.
 هاوړی بچکۆلانه کهم دیسان له قاقای پیکه نینی دا:
 - جا بۆ کوئ ده چیت؟
 - خوا ده زانیت. بۆ ههر جییه ک. راسته وراست بۆ...
 نه و جا شازاده چکۆل به جیددییه وه گوئی:
 - جا چیه با پروات... خو له ماله کهی مندا گشت شتیک بچووکه!
 دواتر به دهنگیکی خه ماوییه وه گوئی:
 - راسته وراستیش پروات، ناتوانیت هینده دوور بکهوێته وه.

٤

بهه چه شنه بوو که شتیکی گرنگی تریشم بۆ ده رکهوت: نه و
 نه ستیره یه ی نه و لیوه ی هاتبوو، ههر نهختیک له مالیکی ئاسایی
 گه وره تر بوو.
 نه مه یان هینده مایه ی سه رسوورمان نه بوو، چونکه ده مزانی که
 بیجگه له گۆی زهوی و نه ستیره کانی «که یوان» و «تیر» و «ناهی»
 (که ههر کامیکیان ناویکی تایبه تیان بۆ دانراوه)، سه دان
 نه ستیره ی دیکه هه ن، که هه ندیک جار هینده بچووکن ته نانه ت به
 دووربینی نه ستیره وانیش نابینرین و هه رکاتیکیش
 نه ستیره ناسیک یه کیکیان بدۆزیته وه، له بری ناو، ژماره یه کیان لی
 ده نیت. بۆ نمونه ناوی ده نیت «نه ستیره که ی ٣٢٥١».

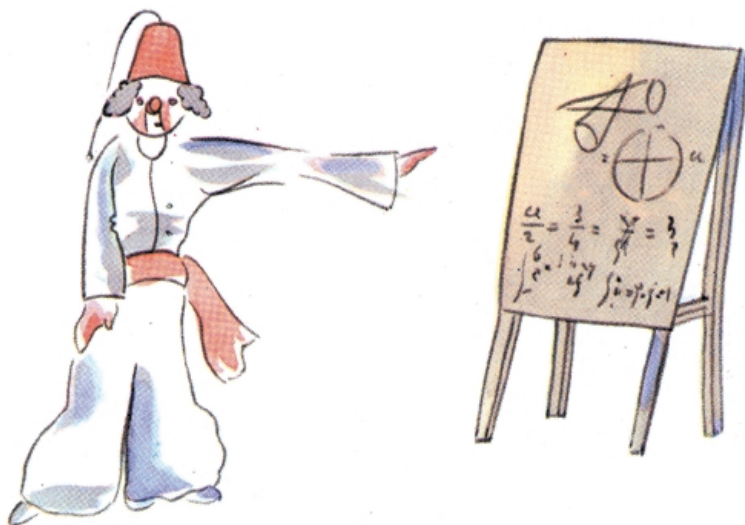
من به لگه‌ی چاکم هەن کە دەیسەلمێنن ئەو ئەستێرەیه‌ی
 سازاده‌چکۆل لیۆدی هاتبوو، ناوی ئەستێرۆکه‌ی «ب. ٦١٢» بوو.
 ئەو ئەستێرۆکه‌یه‌ ته‌نیا جارێک به‌ دووربینی ئەستێرهناسی
 بینرابوو، ئەویش له‌ ساڵی ١٩٠٩دا و له‌ لایهن ئەستێرهناسی
 تورکه‌وه‌ بوو. ئەو ئەستێرهناسه‌ له‌ کۆنگره‌یه‌کی ئەستێرهناسی
 جیهانیدا به‌ درێژی له‌و باره‌یه‌وه‌ دوا، به‌لام چونکه‌ جلۆبه‌رگی
 ڕیکۆپێک و جیاوازی له‌به‌ردا نه‌بوو، که‌س بر‌وای به‌ قسه‌کانی
 نه‌کرد. گه‌وره‌کان ئاوان!

ئەستێرۆکه‌ی ب. ٦١٢
 له‌وانه‌ بوو قه‌ت هێنده
 قسه‌ی له‌سه‌ر نه‌کرایه‌ و
 نه‌ناسرایه‌، ئەگه‌ر
 تورکیکی دیکتاتۆر و
 که‌للەره‌ق هه‌ره‌شه‌ی له
 میله‌ته‌که‌ی خۆی نه‌کردایه
 به‌وه‌ی ئەگه‌ر بێت و
 جلۆبه‌رگی ئەوروپایی له‌به‌ر
 نه‌که‌ن سزای مه‌رگیان

به‌سه‌ردا ده‌دات. ئەوسا ئەستێرهناسه‌که‌ له‌ ساڵی ١٩٢٠دا و به
 جلۆبه‌رگیکی ڕیکۆپێکه‌وه‌ به‌لگه‌کانی خۆی خسته‌وه‌ به‌ر ده‌ست و
 ئەمجاره‌یان هه‌موویان گوێیان له‌ قسه‌کانی گرت.

من له‌به‌ر خاتری گه‌وره‌کانه‌ ئەم شته‌ وردانه‌ له‌مه‌ر ئەستێرۆکه‌ی
 «ب. ٦١٢» وه‌ ده‌گی‌رمه‌وه‌ و، ته‌نانه‌ت مۆله‌تی ئەوه‌شت ده‌دم

ژماره‌کە‌ی بزانی‌ت، چون‌کە گەرەکان شە‌یدای ژمارە و پێ‌وان. کاتێ لە‌گە‌ڵ گەرەکاندا لە‌مەر هاورپێ‌ه‌ک‌تە‌وه بدو‌یت، هەر‌گیز لە شتە بنەرە‌تی‌یه‌کان ناپرسنە‌وه. هەر‌گیز لێ‌ت ناپرسن: "نە‌زمی دە‌نگی چۆ‌نه؟" زیاتر حە‌ز لە چ یاری‌یه‌ک دە‌کات؟ "پە‌پوله‌ کوو دە‌کاتە‌وه یان نا؟" بە‌ل‌کە لێ‌ت دە‌پرسن: "تە‌مە‌نی چە‌ندە؟" "چە‌ند برای هە‌یه؟" "قورسای‌یه‌کە‌ی چە‌ندە؟" "مووچە‌ی مان‌گانه‌ی باوکی چە‌ندە؟" و دوا‌ی ئە‌م پرسیارانه‌ش ئە‌وجا پێ‌یان‌وا‌یه برادرە‌که‌تیان ناسی‌وه. ئە‌گەر بە گەرەکان ب‌لێ‌یت: خانوویە‌کی جوانیم بینی که به خشتی سووری کال هە‌ڵ‌چنرابوو، بە‌ر پە‌نجەرە‌کانی نو‌ق‌می گولە‌شە‌مدانی و سە‌ربانه‌کە‌ی پ‌ر لە کوو‌تر بوو... مە‌حالە بتوانن ئە‌وه به‌ی‌ننه بە‌ر چاوی خو‌یان که شی‌وه‌ی ئە‌و خانووه چۆ‌ن بووه. ناچار‌یت پێ‌یان ب‌لێ‌یت: "خانوویە‌کم بین‌یوه سە‌دان هە‌زار زیاتری

لی سەرف کراوه. "ئەوجا دەنگیان بەرز دەکەنەو: "ئای که جوانه!"
 یان بۆ نموونه ئەگەر پێیان بڵییت: "بەلگە ی بوونی شازادەچکۆل
 ئەوێه که قشتیلانە و خوینشیرین بوو، پێدەکەنی و حەزی دەکرد
 بەرخیکی هەبێت. بەرخووستنیش باشتترین بەلگە ی بوونی مرقەه.
 شان هەلەتەکیین و وەکوو منالیک مامەلەت لەگەڵدا دەکەن! بەلام
 ئەگەر پێیان بڵییت: "ئەو ئەستێرۆکە یە شازادەچکۆلی لێو هات،
 ناوی «ب. ٦١٢» یه،" بۆ چەند و چۆن بروت پێدەکەن و واز لە
 پرسینی هەزاران شتی دیکەیش دەهێن. لێرەدا، نابیت لێیان
 دلگیر بیت. منالان دەبێت لەگەڵ گەرەکاندا زۆر بە سەبر و
 تەحەممول بن.

بەلام ئێمەمانان که لە ژیان دەگەین، ژمارەکان هیچ گرنگیەکیان
 بۆ ئێمە نییه! من دەمتوانی سەرەتای ئەم چیرۆکە وەکوو سەرەتای
 کۆنەچیرۆکیک دەست پێ بکەم. دەمتوانی بڵییم: "هەبوو نەبوو،

شازاده چکۆلێک هه‌بوو و له ئه‌ستێره‌یه‌کدا ده‌ژیا. ئه‌ستێره‌یه‌ک که ته‌نیا نه‌ختیک له خۆی گه‌وره‌تر بوو و شازاده‌ش بۆ خۆی له هاورێ و هاوده‌میک ده‌گه‌را... "ئه‌وسا ئه‌وانه‌ی که له مانای ژیا‌ن ده‌گه‌ن، به‌م چه‌شنه‌ گێڕانه‌وه‌یه، چاک‌تر له حه‌قیقه‌تی ڕووداوه‌کان ده‌گه‌شتن.

ئاخ‌ر من هه‌ز نا‌که‌م هه‌چ که‌س کتێبه‌که‌م به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌رپێیی بخوێنێته‌وه. خوا ده‌زانیت که به‌ گێڕانه‌وه‌ی یادوه‌ریه‌که‌م چ خه‌میک دامه‌گریت. ئێستا خه‌ریکه‌ شه‌ش ساڵ به‌سه‌ر ئه‌و ڕۆژهدا تێده‌په‌ڕیت که هاورێکه‌م به‌ خۆی و به‌رخه‌که‌یه‌وه ڕۆیشت و به‌ جێی هه‌یشتم. منیش ئێستا که هه‌ول ده‌ده‌م با‌سی ئه‌وتان بۆ بکه‌م، بۆ ئه‌وه‌یه‌ فه‌رامۆشی نه‌که‌م. فه‌رامۆشکردنی هاورێیه‌که‌ شتێکی خۆش نییه. ئا‌خ‌ر ده‌زان هه‌موو که‌سیک هاورێی نییه. منیش ده‌توانم وه‌ک یه‌کێک له‌و گه‌وران به‌م که ته‌نیا بیر له ژماره‌کان ده‌که‌نه‌وه. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش بوو قه‌له‌م و ته‌باشیری ڕه‌نگاو‌ره‌نگم ک‌ری. له‌م ته‌مه‌نه‌شدا بۆ که‌سیکی وه‌ک من که هه‌چ کارێکی تری نه‌کردوه به‌جگه‌ له‌ کێشانه‌وه‌ی ئه‌و وێنانه‌ی ماری بووا له‌ ده‌روه‌و له‌ ناوه‌وه پێشان ده‌ده‌ن، - ئه‌ویش له‌ ته‌مه‌نی شه‌ش ساڵیدا - کارێکی بێمانایه‌ دیسان ڕوو له‌ نیگارکێشان بکاته‌وه! هه‌لبه‌ت هه‌ول ده‌ده‌م تا ئه‌و جێیه‌ی له‌ توانامدا هه‌یه‌ وێنه‌ی ئه‌و به‌باشی بکێشم، به‌لام له‌وه‌ د‌نیا نیم تا چه‌ند له‌م کاره‌مدا سه‌رکه‌وتوو ده‌بم. جا‌ریک شازاده‌چکۆل له‌ وێنه‌که‌دا گه‌وره‌ ده‌رده‌چیت و جا‌ریکیش زۆر بچکۆله‌ ده‌رده‌چیت. له‌ ڕه‌نگی جلوه‌رگه‌که‌شی هه‌نده‌ د‌نیا نیم. جی بلێم، هه‌روا به‌ مه‌زه‌نده‌ کار ده‌که‌م. ئه‌مه‌ش له‌ هه‌چ با‌شتره. با

ئەو ھەش بۆلۈمىم كە لە پېشاندانى ھەندى وردەكارىشدا بە ھەلدا
 چووم. بەلام دەكرىت لەم بارەيەو ەلېم ببووريت. ھاورپكەم لە ئاست
 ھېچ شىكرەنەو ە و ەسفر كرنىكدا ملى نەدەدا. لەوانەيە منىشى
 ەك خۆى ھاتبىتە بەرچاۋ. بەلام من ەندە بەختەو ەر نېم بتوانم
 بەرخىك لە پشت كۈنەكانى سەندووقىكەو ە بېينم. لەو ەيە منىش
 كەمىك لە گەورەكان بچم. ئاخر منىش نەختىك پېر بووم.

۵

رۆژ بەرۆژ شتى ترم لەمەر ئەستېرەكەى و سەفەرەكەيەو ە بۆ
 دەرەكەوت، ئەمانە وردە وردە دەرەكەوتن و لە ئاكامى
 وردەسەرنج و تېروانىنەكانى ئەو ەو ە بوون. ھەر لەم رېگەيەشەو ە
 بوو كە رۆژى سېيەم رووداۋە تالەكەى درەختى «باوباب»م بەر گۆى
 كەوت.

ئەمجارەشيان ھەر لە سۆنگەى بەرخەكەو ە بوو، چونكە لەپرىكدا
 سازادەچكۆل، ەك ئەو ەى زۆر بە گومان بىت، لىي پىرسىم:

– بەرخ بنچكەگياش دەخۆن، وانىيە؟

– بەلى. وايە.

– ئاى كە پېم خۆشە!

نەمتوانى لەو ە بگەم بۆ گرنگە ئەگەر بەرخ بنچكەگيا بخۆن. بەلام
 سازادەچكۆل ھەلىدايە و گوتى:

– كەواتە درەختى باوبابىش دەخۆن، ھا؟

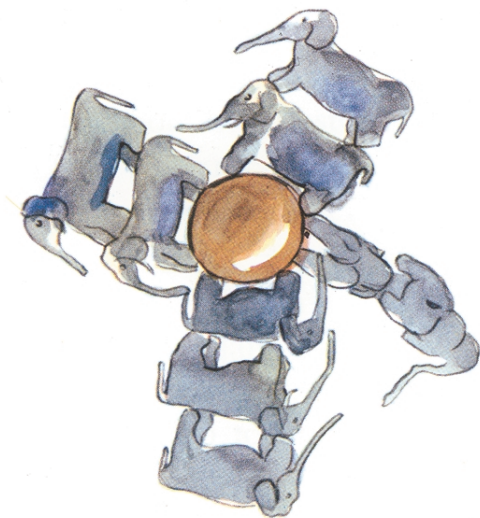
بۆ شازادەچكۆلم روون كردهوه كه درهختى باوباب دوهون نيين.
 درهختن و له بيناى كلّيساكانيش بهرزترن و ئهگەر گهلهفيليكيش
 لهگهڵ خۆى ببات، ناتوانن تاقه باوبايليكيش بخۆن.
 شازادەچكۆل به بيستنى گهلهفيليك له قاقاى پيگهينى دا و
 گوتى:

– كهواته دهبيت فيلهكان لهسهر يهك ههّلچنين.

بهلام ژيرانه دريژهى پيدا:

– بهر لهوهى درهختى باوباب گهوره بن، بچووكن!

– بيگومان! بهلام بۆ دهتهويت بهرخهكانت درهختى باوباب بخۆن؟

ئهو هەر ئهوهنده وهلامى دايهوه: "جا ئيستا گوئى بگره..."، به
 چهشنيك ئهم قسهيهى كرد دهتوت كي شهكه له رۆژى روونيش
 روونتره و منيش ناچار بۆ ئهوهى نهينيى ئهو قسهيه ههلبهينم،
 ئهوهندهم بير لى كردوه، بهتهواوى سهرم پيوهى خهريك بوو.

له راستیدا له سهر ئهستیرهكهی سازادهچكۆلایش، وهك گشت
 ئهستیرهكانی تر، ههم گیای چاكی لی دهر ویت و ههم گیاكه له.
 یانی ههم تۆوی چاكی گژوگیای چاك و ههم تۆوی خراپی گیاكه له.
 به لام تۆوهكان نابینرین. ئهوان نادیار له خاكدا دهخهون، تا ئه
 ساتهی یهكیکیان ههز به بیدار بوونهوه دهكات. ئهوجا خۆی
 دهكیشیتتهوه و سهرهتا به نهختیک شهرمهوه چهكه رهیهکی نهرم و
 نیانی خۆی پوهوه خۆر دهردهكات. جا ئهگهر لقی توور، یان
 گوله باغیک بیت وازی لی دههینریت تا بۆ خۆی گهره بیت. به لام
 ئهگهر گیاكه له بیت، ههر كه چاوت پپی كهوت، دهبیت له پرهگهوه
 ههلبیکیشیت. ئیستا، له ئهستیرهكهی سازادهچكۆلدا، گهلیك
 تۆوی ترسناك ههبوون – تۆوی درهختی باوباب. سهرله بهری خاکی
 ئهستیرهكهی گرتبووهوه. ئهگهر ههر زوو فریای درهختی باوباب
 نهكهویت، ئیتر كار له كار ترازاه: سهرانسهری ئهستیرهكه
 دادهگریت و به پرهگهكانی کون کونی دهكات. خۆ ئهگهر ئهستیرهكه
 زۆر بچووک و باوبابهكانیش زۆر بن ئهوه ئیتر ئهستیرهكه
 دهفهوتینیت.

پاشان سازادهچكۆل پپی گوتم: «ئه مه بووه به خوویهك و هه موو
 به یانییهك دواي خۆئاماده کردن، دهبیت خه ریکی خاوینکردنه وهی
 ئهستیرهكهت بیت. مروّف ههر كه توانی گوله باغ و باوباب له یهكتر
 جیا بکاتهوه – تا ئه و کاتهی بچووکن له یهكتری دهچن- دهبیت
 ریشه کیشیان بکات. ئه مه کاریکی تاقه تپروینه، به لام هینده
 قورسیش نییه.”

رۆژیکیان رازیی کردم به وهی كه ههول بدهم به شیوهیهکی

پښکوپک وینه‌یه‌کی چاکی دره‌ختی باوواب بکیشمه‌وه تا منالان به بینینی نه‌و وینه‌یه له مال‌ه‌که‌ی مندا بو‌یان دره‌بکه‌ویت له ئاست نه‌و دره‌خته‌دا ده‌بیت چی بکه‌ن. گوتی: "نه‌گهر پوژیک له پوژان سه‌فه‌ر بکه‌ن، له‌وانه‌یه به‌کاریان بیت. هه‌ندیک جار پشت‌گو‌ی‌خستن پیه‌وه‌ندی کاریک زیانیکی نه‌وتوی نییه، به‌لام نه‌گهر پشت‌گو‌ی‌خستن پیه‌وه‌ندی به باووابه‌وه بیت نه‌وه ریس‌ه‌که‌ت لی ده‌بیت‌ه‌وه خوری. من نه‌ستیره‌یه‌که ده‌ناسم که ته‌وه‌زلیک تیدا نیشته‌جی بوو. کابرای ته‌وه‌زل بو هه‌لکه‌ندنی سی نه‌مامی باوواب هه‌ر نه‌مرو نا سبه‌یینی ده‌کرد..."

من به که‌لکه‌رگرتن له رینماییه‌کانی شازاده‌چکول وینه‌ی نه‌و

درهختی بواباب

ئەستېرەيەم كېشاو. قەت حەزم لە پەند و ئامۆژگارىکردن نىيە. بەلام لەمەي مەترسىيە باوبابەكانەو كەم گوتراو و مەترسى لە رېگاي ئەو كەسەدا زۆر، كە لە ئەستېرۆكەيەكى وادا ون و سەرگەردان بێت. بۆيە ناچارم بۆ جارێك لە جاران واز لە خووى ھەميشەييم بەيئەم و بلييم: "منالينه! ورياي باوبابەكان بن!" بۆ ئەوھى ھاورپكانم لە مەترسىيەك ئاگادار بكەمەو، كە دەمپكى دووردريژ، بەبى ئەوھى لىي بە ئاگا بين، ھەرەشەي لى كردووين، لەبەر ئەوھى ھىندە خۆم بەم ويئەيەو ماندوو كردووە. ئاگادار كردنەوھەكە بايى ئەو زەحمەتەيە كە بۆ كيشانى ئەم ويئەيەم كېشاو. ئىستا لەوانەيە لە خۆت بپرسيت: "ئەي بۆچى ھىچ كام لە ويئەكانى ئەم كتيبە وەك ويئەي باوبابەكان بە ھەيەت نين؟" وەلامەكەي گەليك ئاسانە: "من ھەولئى خۆم داو، بەلام نەمتوانيو. كە ويئەي باوبابەكانم دەكيشا ھەستېكم ھەبوو كە ئەميان پيوستىيەكى بى چەند و چۆن بوو."

٦

ئاي شازادەچكۆل! بەم چەشنە بوو كە وردە وردە لە ژيانە خەفەتبارەكەت گەيشتم. زۆر جاران، تا قە سەرگەرميت پوانين بوو لە جوانيى زەردەپەر. سەرلەبەياني رۆژى چوارەم بوو كە ئەمەيانم بۆ دەرگەوت، كاتى پيئە گوتم:

– زۆر حەز لە بينيني خورئاوابوون دەكەم. ناتوانين بچين لە

ئاوابوونى خۆر بىروانىن؟
 - بەلام دەبىت چاوهړى بين...
 - چاوهړى چى؟
 - دەبىت بوەستىت تا خۆر ئاوا دەبىت.
 سەرەتا زۆر پىت سەير بوو، دواتر له بهرخوټه وه دەستت به پىكه نىن
 كرد و پاشان گوتت:
 - قەت ئەوهم بىر ناكه وىته وه كه له ماله كهى خوډما نىم!
 دىزانىت، له راستىدا - كاتى له ئەمريكا نيوهړويه، له فرەنسا،
 وهك هەموومان دىزانىن، خۆر خەرىكه ئاوا دەبىت؟

ئەو ھەندە بەسە بەپەلە خۆت بگەيەنیتە فرەنسا تا خۆرئابوونیک
ببینیت. ھەیف کە فرەنسا ھێندە لێرەو ھە دوورە. بەلام لە ئەستێرە
بچووکە ھە تۆدا ھەر ھێندەت بەس بوو نەخیک کورسییە کەت
بجوولینیت و کاتیەک ئارەزووت لێ بوو، سەیری زەرەپەر بکەیت و
تاموچێژی لێ ببینیت.

– پوژیکیان چل و سێ جار سەیری خۆرئابوونم کرد.

پاش کەمێک بەردەوام بوویت:

– خۆت دەزانیت... کە خەم بەتەواوی دلێ مروڤ دادەگریت، مروڤ
ھەز لە بینینی خۆرئابوون دەکات.

– ئەو پوژە زۆر خەمبار بوویت، کە خۆر چل و سێ جار ئابوو؟
بەلام شازادەچکۆل ھەلامی نەدامەو.

۷

پوژی پێنجەم، دیسان ھەر لە قسە و باسی بەرخەو ھەینیەکی
تری ژبانی شازادەچکۆلم بوو دەرکەوت. ھەکوو ئەو ھە ماو ھەکی
دووردیژ لە دلێ خۆیدا بیرێ لێ کردبێتەو، یەکسەر و بەبێ ھیچ
پێشەکییەک لێی پرسیم:

– بەرخیک کە بنچک بخوات، گولیش دەخوات؟

– ھەر شتیک بدۆزیتەو، دەیخوا.

– تەنانەت ئەو گولانە ی درکیشیان پێو ھە؟

- به لئی، تهنانهت ئه و گولانهی درکیشیان پیوهیه.

- که واته درکه کان چ سوودیکیان ههیه؟

من له کویم زانیبا! بیجگه له وهش ئه و کاته گه لیک سه رقالی کردنه وهی برغوویه کی فرۆکه کهم بووم که زۆر توند به سترابوو و نه ده کرایه وه. گرفتم زۆر بوون، چونکه خه ریک بوو بۆم ده رده که وت که چاک کردنه وهی فرۆکه کهم کارێکی هێنده ئاسان نییه و بیجگه له وهش ئاوی خواردنه وهم خه ریک بوو ته واهو ده بوو، ته واهو ترسم لی نیشت.

- ئه ی درکه کان چ سوودیکیان ههیه؟

شازاده چکۆل وازی نه ده هینا، تا وه لامی پرسییاری خۆی وهر نه گرتایه ته وه. من به ده ست برغووه که وه گیرم خواردبوو و به بیتاقه تییه وه وه لامم دایه وه:

- درکه کان هه یچ سوودیکیان نییه. ئه وان ته نیا نیشانه ی ناجسنی گوله کان.

- حای!

دوای تاوێک بێدهنگبوون به تووره ییه وه گوئی:

- من ئه م قسانه م به گویدا ناچن! گوله کان بیه یزن. ساویلکه ن. هه ول ده دن به شیوه یه ک له شیوه کان خۆیان بپاریزن. ئه وان پێیانوایه به و درکه انه وه ترسناکن.

فزه م نه کرد. ئه و کاته وا بیرم ده کرده وه: "ئه گه ر ئه م برغووه خویرییه هه روا لاساری بکات به چه کوشه کهم تی ی بهر ده بم." به لام شازاده چکۆل دیسان کلافه ی بیرمی ئالۆسکانده وه:

- تۆ پیتوایه که گوله کان...

– نا، بېگومان نا! هيچ شتيك له بير و خه يالدا نيهه. هر هينده
بوو كه به يه كه م شتيك به خه يالدا هات وه لام دايت هوه. پروانه!
من ئيستا به شتيكي گرنگه وه خه ريكم.
به دوو چاوي موله قه وه لي پروانيم و گوتي:
– شتي گرنگ!

دهي بينيم كه چه كوشه كه م به دهسته وه يه و په نجه كانم به گريس
رهش بوون و به سهر ماكينه يه كدا چه ماومه ته وه، كه زور ناشيرين
ده هاته پيش چاوي نهو.

– خه ريكي وهك مروقه گه وره كان ددوييت!
به بيستني هم قسه يه نه ختيك هه ستم به شهرمه زاري كرد، به لام
نهو هه روا بېبه زيانه دريژه ي به قسه كاني دا:

– تو هه موو شته كان تيك ددهيت! تيكل و پيكلان ده كهيت!
زور تووره بوو. به جوړيك سهر ي راوه شانده، كه قژه زيړينه كه ي
به دهم باوه ده شه كا يه وه.

– من نه ستيري هه كه دناسم كه پياويكي سوورفلي تيدا
نيشته جييه. نهو پياوه ته نانه ت بوني به گوليكي شه وه نه كردووه.
هه رگيز له نه ستيري هه كي نه پروانيوه. قهت كه سيكي
خوشنه ويستووه. بيجگه له كوكر دنه وه ي ژماره كان هيچ كاريكي
تري نه كردووه. نهو يش كتومت وه كوو تو له بهري به يانه وه تا
بانگي شيوان هه دووباره ي ده كاته وه: "من مروقيكي گرنگم!
مروقيكي گرنگ!" هه ده زانيت هم شتانه بلت و خوي فش
بكات هوه. به لام خه يالي خاوه، نهو مروف نيهه، كوارگه!

– چيه؟

- کوارگ!

له توو په پیدا ږهنگی زهره ه لگه ږا بوو.

- ملیونان ساله گوله کان درک دروست دهکن و سهره ږای ئه مهش
ملیونان ساله بهرخ، گوله کان دهخون و توش پیتوایه که گرنگ نییه
له وه تی بگهین که بوچی گوله کان خو به دروستکردنی نه و
درکانه وه ماندوو دهکن که هیچ سوودیکیان بویان نییه، خویان
ماندوو دهکن! گویا شهرې نیوان بهرخ و گول زور گرنگ نییه؟
گرنگه و زوریش گرنگتره له هه موو نه و ژماردنه ی کابرایه کی
گه وره و سورفل پیاننه وه خه ریکه. نه گهر من گولیک بناسم که له
هه موو دنیا دا تاک و بیهاوتا بیت، تنیا له نه ستیره که ی مندا
هه بیت و له هیچ شوینیکې تر نه رویت، بهرخیکیش، روژیک له
روژان، له هیچ خوړایې و بی نه وه ی بزانیته خه ریکه چی دهکات
قه پی پیدا بکات - یانی نه مه گرنگ نییه!

روومه ته کانی سوورتر بوو بونه وه و له سهر قسه کانی بهرده وام بوو:
- نه گهر که سیک گولیکې خوش بوویت که له ملیونان نه ستیره دا
ته نیا یه که گولی له و چه شنه هه بیت و نه و نه و که سه هه ر هینده ی
به سه که له نه ستیره کان بروانیت و هه ست به به خته وه ری بکات
ده توانیت به خو ی بلایت: "گوله که ی من له یه کی که له و
نه ستیره نه دایه..." به لام نه گهر بهرخیک بیت و گوله که ی بخوات،
وه که نه وه وایه هه موو نه ستیره کان له پریدکا پرته یه که بکه ن و
بکوژینه وه. نه مه گرنگ نییه؟

له وه زیاتر نه ی توانی دریژه به قسه که ی بدات و له پرمه ی گریانی
دا. نیتر شه و دا هات بوو. ئامرازه کانم له لایه که وه دانان. گویم به

چەكوش و برغووهكەم و ھەروەھا بە تینوویتی و مردنیشم نەدا.
 لەسەر ئەستێرەكەى من، لەسەر گۆی زەوى، شازادەچكۆلەیهك
 ھەبوو كە پێویستی بە دلدانەو ھەبوو. لە باوەشم گرت و لاواندەو:
 "ئەو گۆلە ھیچ مەترسییەكى لەسەر نییە، تۆ كە ھێندە خۆشت
 دەویت... من خۆم دەمبێنێك بۆ بەرخەكەت دەكێشمەو...
 پەرژینێك بۆ گۆلەكەت دەكێشمەو... من خۆم..." نەمزانی لەو
 زیاتر چى بلیم. خۆم گەلێك دەست و پێ سپی دەھاتە بەرچا و
 نەمدەزانی بە چ شێوھێك بەردەوام بم و واى لى بكەم گۆی
 بگریت. چ ھەوارێكى پر لە راز و نھێنیە ھەواری فرمێسك!

ھەر زوو زانیاریی زیاترم لەبارەى ئەو گولەووە دەستکەوت. لە
 ئەستێرەکەى شازادەچکۆلدا ھەمیشە کۆمەڵێک گولێ سادە و
 ساکار، ئەو گولانەى کە تەنیا چەند پەرەگولێکیان پێوہیە، ئەو
 گولانەى کە نە شوینێکی ئەوتۆ دەگرن و نە بەر دەست و پێی
 کەسێش دەگرن، ھەبوون. ئەو گولانە بەیانییەک لە بەیانیان
 سەریان لەناو گژوگیادا ھەلھیناوە و سەر لە ئیوارەش سیس
 ھەلگەراون. بەلام گولەکەى شازادەچکۆل، پۆژیک لە پۆژان لە
 تۆویکەووە چەکەرەى کرد، کە کەس نەیدەزانى لە کوێو ھاتبوو و
 شازادەچکۆلیش بە وردی لەو چەکەرەىە ورد بووبوووە کە مینا
 ھیچ چەکەرەىەکی تر نەبوو. دوور نەبوو ئەمەشیان جوړیکی تر لە
 بابابەکان بوو، بەلام بنچکەکە خیرا لە ھەلچوون و ھەستا و
 ھەکوو گولێک خۆی نواند. شازادەچکۆل کە ئەوسا لە لای ئەو
 گولەووە راوہستابوو و پشکوتنى ئەو چەکەرە گەرەىە دەبینى، بە
 دلیدا ھاتبوو کە دەبێت شتیکی
 جوان و ناوازەى لى برویت.
 گولەکەش لەنێو خەوگە
 سەوزەکەیدا خەریکی
 خۆپازاندنەو و خۆنۆندن بوو.
 رەنگەکانى خۆى بە ھەسواسەوہ
 ھەلژارد، بە ھیمنى و لەسەرخۆ
 جلوہرگی پۆشى و یەک لە دواى

یهک په‌ره‌گول‌ه‌کانی خوئی پیک‌خست. نه‌یده‌ویست مینا
 گول‌ه‌سووره‌یه‌کی چرچ و لوچ په‌ره‌کانی بکړینه‌وه. هر له
 ده‌ست‌پیکدا ویستی له‌وپه‌ری جوانی و شه‌نگیدا خوئی بنوینیت.
 به‌لئ، له‌راستی‌شدا نازداریکی ته‌واو به نازونووز بوو! پوژان
 تی‌په‌رین و ئه‌ویش هر خه‌ریکی خوړازاندنه‌وه پر له راز و
 نه‌ینیه‌که‌ی خوئی بوو. تا له ئاکامدا به‌ربه‌یانیک، پیک له‌گه‌ل
 کازیوه‌دا، خوئی کرده‌وه.

سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی زوړ به خو‌خه‌ملاندنه‌وه خه‌ریک بووبوو، به‌دهم
 باویشکه‌وه گوتی:

– وه‌یش، هیشتا خه
 به‌ری نه‌داوم! ببوره‌که
 هیشتا قرم بژ و
 ژاکاوه...

شازاده‌چکول خوئی
 پیرانه‌گیرا ستایشی
 نه‌کات:

– وای که‌چند
 جوانیت!

گول به نهرمییه‌وه گوتی:

– توخوا واییه! من له وکاته‌دا چاوم به ژین هه‌ل‌هینا که خوړ
 خه‌ریک بوو...

شازاده‌چکول هر زوو بوی دهرکه‌وت که ئه‌مه‌یان گولیک‌ی هینده
 شهرمن نییه، به‌لام به‌راستی شاگه‌شکه‌هینهر بوو!

- وا بز انم کاتی بهر چاییه. خو له بیرى ناکهیت که...
 سازاده چکۆل، تهواو سهرى سوور ما و، به پهله چوو ئاوپرژینیکى
 پر له ئاوى ساردى بو هینا.
 بهو شیوهیه، هر له سهرهتاوه، به لهخوړازیبوونه پنهانهکەى،
 سازاده چکۆلى دلگران کړدبوو. روژیکیان که خهريک بوو له مهري
 چوار درکه که په وه قسه ی ده کړد له ناکاو گوتی:
 - دهبا پلنگه کان به چنگه تیژه کانیانه وه بینه سرم!
 سازاده چکۆل له ئاست هه قسه یه یدا گوتی:
 - نه ستیره که ی من پلنگی تیدا نییه. بیجگه له وهش پلنگ گيا
 ناخون.

گول به نه رمییه که وه گوتی:

- جا خو من گيا نیم.

- ببوره که...

- من له پلنگ نا، به لام له

هه لکردنى با ده ترسیم. ده توانی

شووشه به ندیکم بو بکهیت؟

سازاده چکۆل بیرى کړده وه:

"ترس له هه لکردنى با... نه مه بو

گولیک هیچ مه ترسییه کی نییه."

"چه نده به پیچ و په نایه نه م

گوله!"

- ده بیت ئیواران بمخه یته ژیر

شووشه به ندیکه وه. ئیره زور

سارده. هیچ شتیکی تیدا ریک نه خراوه. له شوینه که ی

جارانمدا...

لیرەدا قسەکەى بە خۆى برى. ئاخر ئەو کە ھاتبوو تۆویک بوو و ھىچى تر نا. مەھال بوو دنیاىەکی دیکەى ناسیبییت. شەرمەزار

لەوہى لەسەر درۆیەکی ئاوا منالانە پىوہ بووبوو، دوو سى جار کۆکی، تا شازادەچکۆل ھەست بەوہ بکات کە چ ناھەقییەکی بەرانبەر کراوہ و لە شەرمەزاریدا ئەوہ بکات کە ئەو داواى کرد: – باشە، کوا شووشەبەندەکە؟

– بە تەما بووم برۆم بىھێنم، بەلام تۆ قسەت بەسەردا ھینا! ئەوسا چەند جارێکی تریش کۆکی، تا شازادە ھەست بە کەمتەرخەمى خۆى بکات.

بەم چەشنە بوو کە شازادەچکۆل سەرەراى ئەو دلپاکىیەى لە ئەفینىیەوہ بۆ ئەو گولە ھەلدەقولا لىی کەوتە گومانەوہ. قسە بىسەرۆبەرەکانى ئەوى بە جىددى وەرگرتوو و گەلیک ھەستى بە بەدبەختى خۆى کرد.

پوڙيكيان به پروا يه كي ته واوه پي گوتم: "دهبوو گويم له قسه كاني نه گرتبا. مړوځ هه رگيز نابيت گوي له قسه ي گولان بگريت. ده بيت سهيريان بكهيت و بونيان پيوه بكهيت. گوله كه م سه رانه سري نه ستيره كه مي پر كړدبوو له بون و به رامي خوي، به لام من به هيچ جوړيك نه متواني چيژي لي وهر بگرم، چيروكي چرنووكي پلنگه كان، كه گه ليك بيتا قه تي كړدبووم، دهبوو به پيچه وانه وه دلي نهرم كړدبام...

پوڙيكي تريش، هه به هه مان پروا و متمانه وه، پي گوتم: "نه وسا له هيچ نه گه شتم. من دهبوو له پروي هه لسووكه وتييه وه هه لمسه نگاندا نهك له پروي قسه كانيه وه. نهو مني سه رپيژي بون و به رامي خوي كړد بوو و دهو رويه ري پروناك كړدبوومه وه. دهبوو سه ري خوم هه لنه گرتبايه و به جيم نه هيشتببا. دهبوو هه ستم بهو سوز و نه رمونيانيه ي كړدبا كه له پشت فيله بيگونا هه كانيه وه هه شار درابوون. گولان پرې له م چه شنه هاوډي يانه. به لام چي بكه م، من له وه كال فامتر بووم كه بزانه چون نهوم خوش بوويت."

پیموایه شازاده چکۆل، بۆ دهرباز بوون له ئەستێره کهی، که لکی له پۆله بالندهیه کی کۆچەر وەرگرت. سەرله به یانی بهر له گهشتکردنه کهی، هه موو شتیکی سهر ئەستێره کهی ریکوپینک کرد و پاک و خاوینی کردهوه. به جوانی دوو که لێ ئەو گرکانانه ی سرپیه وه، که هیشتا گریان لێ بهرز ده بووه وه: دوو گرکانی کارای هه بوو. بۆ ئاماده کردنی بهرچایی زۆر له بار بوون و که لکی لێ وهرده گرتن. گرکانیکی خاموشیشی هه بوو. به لام، خوێ گوته نی: "خۆ مروڤ بهری دهستی خوێ نه خویندۆته وه!" بۆیه ئەویشی خاوین کردهوه. ئەگەر گرکان پاک و خاوین بن چاکتر داده گیرسین و له ناکاو کلپه ناکهن. گری گرکانیش مینا گری کوانوو له ناکاو هه لده چیت. هه لبهت ئیمه له سهر زهوی، له وه بچوو کترین گرکانه کانمان پاک و خاوین بکهینه وه و دوو که لیان بسپینه وه. هه ربویشه هه ندیک جار ناخۆشی و به لامان به سهر دا دهین.

شازاده چکۆل به دلێکی پر وه، دوا نه مامه باو به کانیشی هه لکیشا. پێیوابوو که هه رگیز ناگه ریتته وه، هه ربویه کاره ئاساییه کانی ئەو به یانییه ی پر به دل و به شیوهیه کی تایبهت به ئەنجام گه یاند. که بۆ دوا یین جار گو له که ی ئاو دا و خه ریک بوو شووشه به نده که ی به سهر دا بدات، هینده ی نه مابوو له پرمه ی گریان بدا.

به گو له که ی گوت: "ئیتتر خوات له گه ل و مال ئاو."

گول وه لامی نه دایه وه.

دیسان گوتی: "مال ئاو!"

گول کۆکهیهکی کرد. به لām له بهر ئهوه نه بوو که سه رمای بوو. له دواییندا گوتی: "من کالقام بووم و نابهجی رهفتارم له گه لدا کردیت. داوای لیبووردنت لی دهکم. ههول بده به خته وهر بیت." شازاده پئی سهیر بوو وهک هه میشه نه که وته بهر پلار و لاتاوی گوله که. چه په ساو له ئاست گوله که دا وهستا و شووشه بهنده که شی هه به دهسته وه بوو و سهری له م دلنه وایی و ئاسووده ییهی نیوانیان دهر نه ده چوو.

گول پئیگوت: "خۆشم دهوئیت. خهتای خۆمه، ئه گهر ههستت به خۆشه و یستیم نه کردبیت. قهیناکا، گرنگ نییه. به لām تۆش وهک من کالقام بوویت. ههول بده به خته وهر بیت... ئه و شووشه بهنده شی وه لانی. چیت پئیو یستیم پئی نییه.

- ئاخر «با»...

- هینده سه رمام نه بووه... شنه ی شه وبا چاکم ده کاته وه. به ناخیری، گولم.

- ئه ی گیانله بهر هکان...

- ئه گهر بمه وئیت ببه ئاشنای په پووله کان، ناچارم له گه ل چه ند کرم یکی شدا هه لکه م. په پووله کان زۆر جوانن. بیجگه له وان کی دیته سهردانم؟ تۆ دوور دهوئیت. هیچ ترسیکی شم له گیانله بهر ه درنده کان نییه: منیش خاوه نی چنگ و چرنو وکی خۆم.

ئه وسا به خۆشباوه رییه وه چوار درکه که ی خوی نیشان دا و گوتی:

- دل له دل مه ده و به و شیوه یه خۆت خافل مه که. ئیستا که بریارت داوه برۆیت، برۆ!

گول یکی هینده خۆبه زلزان بوو، نهیده و یست شازاده چکۆل فرمیسه کانی ببینیت.

- ناتوانم بهری ئەم کارەم بگرم، چونکە لە ڕیگایەکی دوورەوه هاتووم و دەمیکە نەخەوتووم...

پاشا گوتی: "باشە، باشە. کەواتە ئەمر دەکەم باویشک بدەیت. چەندین ساڵە هیچ کەسێکم نەبینیوه باویشک بدات و ئەمەش بۆ من شتیکی سەیرە. دەی بزەنم! جاریکی دی باویشک بدە! ئەمە فەرمانە و سەرپێچی لێ ناکرێت!"
پروومەتەکانی شازادەچکۆل سوور ھەلگەران و دەمی کەوتە تەتەلە و گوتی:

- ئاخر ترسام... ئیتر ناتوانم.

پاشا گوتی: "ئەھا! کەواتە من فەرمانت پێ دەدەم ھەندیک جار باویشک بدەیت و ھەندیک جاریش..."

بە پەلە و تیکەڵ و پیکەڵ دەدوا. وێدەچوو توورە بووبێت.
پاشا بەتوندی پابەندی ئەو بوو کە ڕێژ لە توانا و دەسەلاتی بگیرێت. سەرپێچی و نافەرمانی هیچ کەسێکیشی پێ قەبوول نەدەکرا. پاشایەکی مۆتلەق بوو. بەلام چونکە ھاوکاتیش مۆوڤیکی باش بوو، فەرمانەکانی نەبەجێ نەبوون و گوتی:

- سەیرکە، ئەگەر من فەرمان بە یەکێک لە سەرکرەدەکانم بدەم ببێت بە مەلیکی ڕاوکەری دەریا و کەنارەکان و ئەویش ملکەچی فەرمانەکەم نەبێت، ئەو ھەتای ئەو، یان ھەتای ھۆمە؟!
شازادەچکۆل بەشەرمەو ھە پرسى:

- بۆم ھەبە دانیشم؟

پاشا بە شان و شکوێکی تەواو ھەڵکێشا و گوتی:
- ئەمر دەکەم دانیشیت.

به لّام شازاده چکۆل سه‌ری لّی شیوا بوو. ئەستیره‌که‌ی پاشا زۆر
بچووک بوو. ئاخ‌ر ئەو کابرایه پاشایه‌تی به‌سه‌ر چیدا ده‌کرد؟

شازاده چکۆل گوتی:

– قوربان، بمبه‌خشه که ده‌پرسم...

پاشا به په‌له گوتی:

– ئەم‌ر ده‌که‌م پرسیارم لّی بکه‌یت.

– قوربان... ئێوه پاشایه‌تی به‌سه‌ر چیدا ده‌که‌ن؟

پاشا به‌هیمنی و له‌سه‌رخۆ گوتی:

– به‌سه‌ر هه‌موو شتێکدا.

– هه‌موو شتێک؟

پاشا به لی‌ب‌راوییه‌وه ئاماژه‌ی بۆ ئەستیره‌که‌ی خۆی و ئەستیره
بچووک و گه‌وره‌کانی ده‌ورو به‌ر کرد.

شازاده چکۆل لّی پرسى:

– یانی به‌سه‌ر هه‌موو ئەمانه‌دا؟

پاشا وه‌لامی دایه‌وه:

– به‌لّی به‌سه‌ر هه‌موو ئەمانه‌دا.

که‌واته ئەو پاشای تاکه‌ ئەستیره‌یه‌ک نه‌بوو، به‌لّکوو پاشای
سه‌ران سه‌ری دنیا بوو.

– ئەستیره‌کانیش بۆ جه‌ناب‌تان ده‌ست له‌سه‌ر سنگ وه‌ستان؟

پاشا گوتی:

– بی‌گومان، هه‌موویان گوێ له‌ مستی من، من له‌ هیچ
نافه‌رمانییه‌ک نابوورم.

چه‌شنه ده‌سه‌لاتێکی ئاوا، به‌ته‌واوی شازاده چکۆلی شاگه‌شکه و

سەراسیمە کرد. ئەگەر شازادەش دەسەلاتیکى ئاواى ھەبا، ئەوا بى ئەوھى تەنانەت پىویست بکات کورسییەکەشى بچولینیت، دەیتوانى رۆژى نەک تەنیا چلوسى جار، بگرە ھەفتاودوو جار و تەنانەت سەد جار و دووسەد جاریش خۆرئاوا بوونی ببینیا! جا چونکە ھەستى بە خەمینی کرد سەبارەت بە ئەستیرە بەجیھیلراوھەکەى خۆى، پىی لە جەرگى خۆى نا کە داوايەک لە پاشا بکات:

– ھەز دەکەم خۆرئاوا بوونیک ببینم... لوتفى بکەن و فەرمان بدەن خۆر ئاوا بىت.

– ئەگەر فەرمان بىدەم سەرکردەيەكم وەكۆۈ پەپوۋلە لەم گۆل بۆ ئەو گۆل بفرىت، يان چىرۆكىكى پىر لە سۆز و خەم بنووسىت، يان بىيتە مەلىكى راۋكەرى دەريا و كەنارەكانى ئەۋىش نەتوانىت گويىرايەلى ئەو فەرمانە بىت، كاممان خەتابارين؟ من يان ئەو؟
شازادەچكۆل بى سى و دوو گوتى:
– تۆ!

پاشا بەردەوام بوو:
– رىك وايە! دەبىت لە ھەركەسىك ئەو داوايە بكرىت كە بتوانىت پىي ھەلىسىت. دەسلەت بەر لە ھەموو شتىك دەبىت لەسەر ئەقل بەند بىت. ئەگەر تۆ فەرمان بە گەلەكەت بدەيت خويان بخەنە دەرياو، رادەپەرن و شوپش دەكەن. من بۆم ھەيە خوازىارى بەجىھىنانى فەرمانەكانم بىم، چونكە فەرمانەكانم گەلىك ئاقلانەن.
شازادەچكۆل كە ھەركاتى شتىكى پرسىبا تا ۋەلامەكەى ۋەرنەگرتبا ۋازى نەدەھىنا گوتى:

– ئەى داخۋازەكەى من لەمەر خۆرئابوون؟
– تۆش بە خۆرئابوونەكەت دەگەيت. ئەۋەش جىبەجى دەكەم. بەلام من كە دەزانم دەستەلات چۆن بەرپۆۋە دەبرىت، بىر لەۋە دەكەمەۋە چاۋەرۋان بىم، تا ھەلومەرجى خۆرئابوون دىتە دى.
شازادەچكۆل لىي پرسى:

– كەى ئەو ھەلومەرجە دىتە دى؟
پاشا سەيرى رۆژژمىرىكى قەبەى كرد و ۋەلامى دايەۋە:
– بەلى! بەلى! ئەو ھەلومەرجە نىكى... نىكى سەعات ھوت و چل دەقىقەى ئىۋارە دەبىت... ئەۋسا خۆت دەبىنىت فەرمانەكەم چۆن بە جى دەھىنرىت.

شازاده چکۆل باویشکی دا، خه مبار بوو به وهی که ده بوو ئه وهنده
چاوه پروانی خورئاو ابوونه کهی بیت. له لایه کی تریشه وه ههستی
کرد تهواو بیتاقت بووه. به پاشای گوت:

– ئیتر هیچ کاریکم لیتره نه ماوه، ئیترهش به جی ده هیلم و ده پۆم!

پاشا که شانازی به وه وه ده کرد ره عیه تیکی ههیه، گوتی:

– نا، مه پۆ! ده تکه به وه زیری خۆم!

– وه زیری چی؟

– وه زیری... وه زیری داد!

– ئاخر ئیتره هیچ کهسی تیدا نییه دادگایی بکریت.

پاشا گوتی:

– تۆ چووزانی؟ خۆ من هیشتا به هه موو لایه کی ولاته کهمدا

نه که پراوم، من پیر بووم، شوینی به کارهینانی گالیسکه م نییه و
رۆیشتنیش زۆر ماندووم دهکات.

شازاده چکۆل که داچه ما بووه وه تا جاریکی دیکهش چاوێک به
دهور به ری ئه ستیره که دا بگپریت گوتی:

– تیده کهم، چاک لهم دهور به ره م پروانیوه و، لهو ژیرهش کهسی لی
نییه.

پاشا وه لامی دایه وه:

– باشه، که واته ده توانیت خۆت دادگایی بکهیت. ئه میان له

گشتیان سهختتره. خۆ دا داگاییکردن له دادگاییکردنی خه لک

سهختتره. ئه گهر توانیت له مه پ خۆته وه داوهری بکهیت ئه وا
به پراستی زانایه کی گهرهیت.

شازاده چکۆل گوتی:

– من له هەر کوئیهک بم دهتوانم خۆم دادگایی بکه‌م، بۆ ئەوه‌ش
پێویست به‌وه ناکات لی‌ره بمی‌نمه‌وه.

پاشا گوتی:

– به‌لێ! به‌لێ! دل‌نیام جرجی‌کی پیر له سووچی‌کی ئەستێره‌که‌مدا
ده‌ژی. شه‌وانه گویم له ده‌نگی ده‌بی‌ت. ده‌توانیت ئەو جرجه پیره
دادگایی بکه‌یت و جارنا‌جاری‌کیش ده‌توانیت حوکمی له‌ناوبر‌دنی
به‌ده‌یت. به‌م چه‌شنه، ژیا‌نی ئەو په‌یه‌وه‌ندی به‌ دادپه‌روه‌ری تۆوه
ده‌بی‌ت. ده‌کر‌یت هه‌موو جارجی‌کیش لی‌ی ببووریت تا له کی‌سمان
نه‌چ‌یت. ئا‌خر هەر ئەو جرجه‌مان هه‌یه.

شازاده‌چ‌کۆل وه‌لامی دایه‌وه:

– من حه‌زم له‌وه نی‌یه حوکمی له‌ناوبر‌دنی هی‌چ که‌سی‌ک به‌دم.
هه‌ربۆیه‌ش ئی‌تر ده‌بی‌ت برۆم.

پاشا گوتی:

– نا! مه‌رۆ!

به‌لام شازاده‌چ‌کۆل که‌ خۆی بۆ گه‌شته‌که‌ی ئاماده کردبوو، حه‌زی
نه‌کرد دلی پاشا بش‌کی‌ن‌یت، گوتی:

– ئە‌گه‌ر جه‌نابی خاوه‌نش‌کو‌تان حه‌ز ده‌که‌ن هه‌موو فه‌رمانه‌کان‌تان
جی‌به‌جی ب‌کر‌ین، ده‌توانن فه‌رمانی‌کی ژیرانه به‌سه‌ر مندا ب‌که‌ن. بۆ
نموونه ده‌توانن فه‌رمان به‌دن له ماوه‌ی یه‌ک ده‌قیقه‌دا ئی‌ره به‌ جی
به‌ی‌لم. وا بزانه هه‌لومه‌رجی پ‌ۆ‌یش‌تن‌یش له‌باره...

که‌ شازاده‌چ‌کۆل هی‌چ وه‌لامی‌کی له پاشا وه‌رنه‌گرت‌ه‌وه، نه‌ختی‌ک
که‌وته گومانه‌وه و پاشان ئاه‌ی‌کی هه‌ل‌ک‌یشا و وه‌ ری‌ که‌وت. ئە‌وسا
پاشا به‌ په‌له‌ هاواری کرد:

– دهتکەم بە سەفیری خۆم!
پاشا زۆر شکۆمەند دیار بوو.
شازادەچکۆل ھەروا کە خەریک بوو دەڕۆشت بیری کردەوہ:
بەراستی گەورەکان سەیر و سەمەرەن!

١١

لە ئەستێرەیی دووھەدا مەژۆنکی خۆپەسەند دەژیا.
خۆپەسەند، ھەر کە لە دوورەوہ چاوی بە شازادەچکۆل کەوت،
ھاواری کرد:
– گیان! گیان! ئەوہ ستایشکەرێک بەرەو ئێرە دێت!
ئاخر خۆپەسەندەکان ھەموو کەسیک بە ستایشکەر دەبینن.
شازادەچکۆل گوتی:
– سلاو! کلاویکی چەند سەیرتان لە سەر ناوہ!
خۆپەسەند گوتی:
– بەم کلاوہ سلاو دەکەم. مەبەستم ئەو کاتانەییە کە ستایش
دەکریتم. ھەرچەند بەداخەوہ ھیچ کەس بەم ناوہدا تێناپەریت.
شازادەچکۆل کە ھیچ لە قسەکانی تێنەگەشت، گوتی:
– ئۆھۆ!
خۆپەسەند پێی گوت:
– چەپڵە لی بدە.
شازادەچکۆل چەپڵەیی لێدا و خۆپەسەندیش بەئەدەبەوہ خۆی
چەماندەوہ و کلاوہکەیی بەرز کردەوہ.

شازادەچكۆل لەبەر خۆیەوہ بیری کردەوہ: "بینینی ئەمیان لە بینینی پاشا خۆشتر بوو."

دیسان کەوتە چەپڵەلێدان و خۆپەسندیش سەرلەنوێ خۆی چەماندەوہ و کلاوہکەى بەرز کردەوہ.

شازادەچكۆل، دواى پێنج دەقیقە چەپڵەلێدان، لەم یارییە یەکلایەنییە ماندوو بوو، لێی پرسى:

- دەبێت چى بکەم بۆ ئەوہى کلاوہکەت بەر بێتەوہ؟

خۆپەسند قسەى شازادەى نەبیست. خۆپەسندان بێجگە لە ستایش هیچ شتێكى تر نابیسن.

له شازاده چكۆلى پرسى:

- ئەرڧى به راست، تۆ به چاوى ستايشه وه سه ىرم ده كه ىت؟

- ستايش چىيه؟

- يانى داننان به وه دا كه من قۆزترىن، پۆشته و په رداخترىن،

ده ولله مەندترىن و ئاقلترىن پىاوى سه ر ئه م ئه ستىره يه م.

- خو بىجگه له تۆ كه سى تر له م ئه ستىره يه دا نىيه .

- قه ىناكا تكا يه ستايشم بكه !

شازاده چكۆل نه ختى شانى هه لته كاند و گوتى:

- باشه، ئه وه ستايشم كر دىت. ئاخر ئه مه چ خو شىيه كى بۆ تۆ

هه يه؟

پاشان شازاده چكۆل مى رىگاي گرتە به ر و هه روا كه خه رىك بوو

ده رۆىشت بىرى كرده وه: "به راستى گه وره كان سه ىر و سه مه رهن!"

له ئەستېرىهه کی تر دا مهینۆشیک ده ژیا. ئەم دیداره یان کورتخایه ن
بوو، به لām سازاده چکۆلی خسته خه میکی قوولّه وه.

مهینۆشه که بێدهنگ له پشت ریزیک شووشه ی پر و ریزیکی
به تالّه وه دانیشتبوو. سازاده چکۆل پرووی تیکرد و لێی پرسى:

– ئەوه خه ریکی چییت؟

مهینۆش به خه مباریه وه گوئی:

– خه ریکی مهیخواردنه وه.

سازاده چکۆل لێی پرسى:

– بۆچی مهی دهخۆیته وه؟

مهینۆش وه لāmی دایه وه:

– تا بتوانم فه رامۆش بکه م.

سازاده چکۆل به به زه بیه وه لێی پرسى:

– چی فه رامۆش بکه ییت؟

مهینۆش سه ری داخست و گوئی:

– شه رمه زاریم.

سازاده چکۆل، که هه زی ده کرد یارمه تییه کی بدات، لێی پرسى:

– شه رمه زاری له چی؟

مهینۆش وه لāmی دایه وه:

– شه رمه زار بوون له وهی که مهی دهخۆمه وه.

ئهمه ی گوت و دیسان بێدهنگ بووه وه.

سازاده چکۆل به هه په ساوییه وه ملی رێگای گرت بهر و هه روا که

خەرىك بوو دەرۆيشت بىرى كردهو: "بەراستى و بى ھىچ
چەندوچۆنىك گەرەكان سەير و سەمەرەن!"

۱۳

ئەستىرەى چوارەم، ئەستىرەى بازىرگانىك بوو. ئەم كابرەيە ھىندە
سەرقال بوو كە تەنانەت بە ھاتنى شازادەچكۆلىش سەرى
ھەلنەبرى.

شازادەچكۆل گوتى:

– سالاو! جگەرەكەت كوزاۋەتەو.

– سى و دوو دەكاتە پىنج. پىنج و ھەوت دوانزە. دوانزە و سى
پانزە. سالاو. پانزە و ھەوت بىستودو. بىستودو و شەش
دەكاتە بىستوھەشت. كاتى داگىرساندەو ھى جگەرەكەم نىيە.
بىستوشەش و پىنج، سىويەك. ئۇف! سەرچەمى دەكاتە پىنجسەد
و يەك مىيۇن و شەشسەد و بىستودو ھەزار و ھەوتسەد و
سىويەك.

– پىنجسەد مىيۇن چى؟

– ھا! ھىشتا لىرەيت؟ پىنجسەد و يەك مىيۇن ھىن... چوزانم، لە
بىرم چوۋەو، سەرم قالە!... من مەرۆقىكى جىددىم و كارم بە
قسەى ھەللەق و مەللەق نىيە!... دوو و پىنج دەكاتە ھەوت...
شازادەچكۆل كە قەت وازى نەدەھىنا تا ۋەلامى پرسىيارىكى
نەدرایەتەو، لىتى پرسىيەو:

- پېنجسەد و يەك ملیۆن چی؟

بازرگان سەری بەرز کردەوہ:

- پەنجا و چوار سالّ لەسەر ئەم ئەستێرەییە ژیاوم، لە سێ جار زیاتر تووشی گرفتێ و نەبووم بووبێتە هۆی هەڵکردن لە کارەکهەمدا. یەكەم جار بیست و دوو سالّ بەر لە ئێستا: لەپێکدا قالۆنچەیک لە ئاسمان بەربووہوہ. ئەم ناوہی هەژاند و بوو بە هۆی ئەوہی لە کۆکردنەوہیکدا چوار جار هەڵ بەکم. جاری دووہمیان یازدە سالّ بەر لە ئێستا بوو کہ بادییەكەم لێی پیس کردم. من وەك پێویست وەرزش ناکەم و کاتی پیاسەکردنیشم نییە. من مروۆفێکی جیددیم! جاری سێیەمیش ئێستایە... لە لایەن تۆوہ! لە کوێ بووم! گەیشتمە کوێ! بەلێ، پېنجسەد و يەك ملیۆن و...

- ئاخر پېنجسەد و يەك ملیۆن چی؟

بازرگان بۆی دەرکەوت، کہ لە کۆلی نابێتەوہ. گوتی:

- ملیۆنان لەو شتە بچووکانەى جاروبار لە ئاسماندا دەبنرێن.
- مێش؟
- نە بابە مێشى چى؟! ئەو شتە بچووکانەى دەبریسکێنەو.
- مێشەنگوین؟
- کورە مێشەنگوینی چى! ئەو شتە بچووکه زێرینانەى که مرۆڤە تەمەلەکان تووشى خەیاڵات دەکەن. بەلام من خۆم مرۆڤێکى جیددیم و هەرگیز کاتى خۆم بەم خەیاڵانەو بە فیرۆ نادەم.
- ئەها! ئەستێرە؟
- خۆیەتى: ئەستێرە!
- باشە تۆ پێنجسەد ملیۆن ئەستێرەت بۆ چییە، چیان لى دەکەیت؟
- پێنجسەد و یەک ملیۆن و شەشسەد و بیستودوو هەزار و حەوتسەد و سیویەک. من مرۆڤێکى زۆر جیددى و وردکارم.
- دەى باشە، چى لەو ئەستێرانە دەکەیت؟
- چیان لى دەکەم؟
- بەلێ، چیان لى دەکەیت؟
- هیچیان لى ناکەم، دەبم بە خاوەنیان.
- خاوەنى ئەستێرەکان؟
- بەلێ. خاوەنى ئەستێرەکان.
- بەلام من هەر ئێستا پاشایەکم بینی که...
- پاشاکان نابن بە خاوەنى شتەکان. ئەوان پاشایەتى بەسەر شتەکاندا دەکەن و ئەو شتێکى دیکەیه.
- دەى باشە، چ کهکێکى هەیه ببیت بە خاوەنیان، چیان لى دەکەیت؟

– دەۋلەتمەند دەبىم.

– جا دەۋلەتمەندبوون چ خوشىيەكى بۇ تۆ ھەيە؟

– ئەگەر كەسپك ئەستىرەى دىكەى دۆزىيەۋە، دەتوانم لىى بىكرم.
شازادەچكۆل بىرى كردهۋە: "لۆژىكى ئەمىش نەختىك لە لۆژىكى
كابراى مەينۆش دەچىت."

ھەرچۈنپك بىت چەند پرسىيارىكى دىكەيشى لىكرد:

– مروڤ چۆن دەبىت بە خاۋەنى ئەستىرەكان؟

كابراى بازركان بى سى و دوو و بە گرژىيەۋە پرسى:

– ئەم ئەستىرەنە ھى كىن؟

– چووزانم؟ ھى ھىچ كەس.

– كەۋاتە ھى منن، چونكە من يەكەمىن كەس بووم كە بىرم لىيان
كردهۋە.

– ھەر ئەۋەندە؟

– ئەى چى! ئەگەر تۆگەۋھەرىك بدۆزىتەۋە كە ھى ھىچ كەس
نەبىت، دەبىتە ھى خۆت. ئەگەر دوورگەيەك بدۆزىتەۋە كە ھى ھىچ
كەس نەبىت دەبىتە دوورگەى خۆت. ئەگەر بەر لە كەسپكى تر
بىرىك بە مىشكتدا بىت، بە ناۋى خۆتەۋە تۆمارى دەكەيت و دەبىتە
خاۋەنى. ھەربۆيەش بوومەتە خاۋەنى ئەستىرەكان، چونكە ھىچ
كەس بەر لە من بىرى لەۋە نەكردۆتەۋە بىتتە خاۋەنيان.
شازادەچكۆل گوتى:

– قسەكانت ھەموۋى راستن، بەلام ئاخر چىيان لى دەكەيت؟

كابراى بازركان گوتى:

– بەپۆھيان دەبەم، دەيانژمىرم و دەيانژمىرمەۋە. ھەلبەتە ئەمە

کاریکی سهخته، به لّام من کاره که مم به جیدی وهرگرتووه .
شازاده چکۆل هیشتا قسه کانی کابرای بۆ نه سه لمیندرا بوو و گوتی:
- ئەگەر من ملیچچیکی ئاوریشمیم هه بیّت، ده توانم له ملمی بیچم
و له گه‌ڵ خۆمی ببه‌م. ئەگەر گولێکم هه بیّت، ده توانم بیچنم و بۆ
هەر کوێ بمه‌وێت بیبه‌م. به‌ لّام خو تۆ ناتوانیت ئەستیره‌کان
دابگریت!

- نا. به‌ لّام ده‌توانم بیانخه‌مه بانکه‌وه.
- یانی چی؟
- یانی ژماره‌ی ئەستیره‌کانم له‌سه‌ر له‌ته‌کاغه‌زێک ده‌نووسم و
پاشان ده‌یانخه‌مه‌ سندوقیکه‌وه و قفلی ده‌ده‌م.
- هەر ئەمه‌؟

- ئەه‌ی چۆن. هەر ئەوه‌نده‌م به‌سه‌!
شازاده چکۆل بیرى کرده‌وه: "سه‌رنجراکیش و ته‌واو شاعیرانه‌یه،
به‌ لّام مانایه‌کی ئەوتۆشی نییه‌."
ئاخر شازاده چکۆل له‌باره‌ی ئەوه‌وه که چ شتیک بی‌مانا و چ شتیک
به‌مانایه، بۆچوونیکى جیاواز له‌ تیگه‌یشتنى گه‌وره‌کانى هه‌بوو.
دیسان پرووی تیکرد و گوتی:

- من به‌شى خۆم هه‌یه، گولێکم هه‌یه که هه‌موو رۆژیک ئاوی
ده‌ده‌م. سێ گرکانیشم هه‌ن که هه‌فته‌ی جارێک خاوینیان
ده‌که‌مه‌وه. چونکه‌ گرکانه‌ خامۆشه‌که‌ش خاوین ده‌که‌مه‌وه. مرۆف
چووزانێ، له‌وانه‌یه ئەویشیان رۆژیک گر بگریت! ئەمه‌ بۆ
گرکانه‌کان و بۆ گولّه‌که‌ش به‌که‌لکه‌ و منیش خاوه‌نیانم. به‌ لّام تۆ
هیچ که‌لکیکت بۆ ئەستیره‌کان نییه‌.

کابرای بازرگان دەمی کردەوه، بەلام هیچی نەدۆزییەوه وەلامی
 بداتەوه، شازادەچکۆلێش ملی پێگای گرتە بەر و ھەروا کە خەریک
 بوو دەروێشت بیری کردەوه: بەراستی گەرەکان ھەر زۆر سەیر و
 سەمەرەن!

١٤

ئەستێرە ی پێنجەم، ئەستێرە یەکی زۆر سەیر بوو. لە گشت
 ئەستێرەکانی تر بچووکتەر بوو. سەرلەبەری تەنیا جیگای
 فانۆسیکی پێچکەدار و فانۆسوانیکی تیدا دەبوو. شازادەچکۆل
 سەری لەو نەینییە دەرنەکرد، کە فانۆس و فانۆسوانیک لە
 سووچیکی ئاسماندا، لە ئەستێرە کدا کە نە مایکی تیدایە و نە
 مروۆفیک، چ حیکمەتییکی تیدایە. بەلام بیری کردەوه: "وێدەچیت ئەم
 کابرایە تەختە یەکی نوqsان بێت. بەلام ھەرچۆنیک بێت، لە پاشا و
 کابرای خۆپەسند، لە مەینۆش و بازرگانە کە شیتتر نییە. ھەر هیچ
 نەبێت کارە کە ی ئەمیان مانایەکی ھەیە. کە فانۆسە کە ی
 دادەگیرسی نیت وەک ئەو یە یارمەتی لەدایکبوونی ئەستێرە یە ک،
 یان گولێک بدات و کاتیک خامۆشی دەکات، وەک ئەو یە ئەستێرە
 یان گولە کە بخەوینیت. ئەمە کارێکی جوانە و ھەرشتی کیش جوان
 بێت، بێگومان پڕە لە مانا."

کە دابەزییە سەر ئەستێرە کە، بە ئەدەبەو سلاوی لە فانۆسوان کرد:
 - پۆژ باش. بۆچی فانۆسە کەت دەکوژینیتەو؟

فانوَسوان وه لَامى دايه وه: "ئەمەيان دەستوورە."

– دەستوورى چى؟

– دەستوورى كوژاندنەوهى فانۆسەكە. ئىوارەتان شاد!

سەرلەنوڧى فانۆسەكەى پىكرد.

– ئەى بۆچى ديسان پىت كرده وه؟

فانوَسوان وه لَامى دايه وه:

– دەستوورە، دەستوور!

شازادەچكۆل گوتى:

– هىچ تىناگەم.

فانوَسوان گوتى:

– تىگەيشتنى ناوِيت، دەستوور دەستوورە. پوژباش!

ديسان فانۆسەكەى كوژاندە وه.

پاشان بە دەستەسپىكى سوور ئارەقەى نىوچەوانى سڧى و گوتى:

– ئەرکىكى قورسەم لەسەر شانە. جارى جاران مانايەكى هەبوو.

بەيانيان دەمكوژاندە وه و ئىوارانىش دامدەگىرساند. باقىي پوژ

دەحەسامە وه و باقىي شەويش لىي دەخەوتم...

– ئەى دواتر دەستوورەكە گۆرا؟

فانوَسوان گوتى:

– دەستوورەكە نەگۆراوه، چەرمەسەرى منىش هەر ئەمەيه. سالف

دواى سالف خولانەوهى ئەم ئەستىڧرەيه خىراتر بووه و

دەستوورەكەش هەر هەمان دەستوورى جارانه.

– دەى، ئەوجا چىيه؟

– ئىستا كە ئەم ئەستىڧرەيه دەقىقەى جاريك بە دەورى خویدا

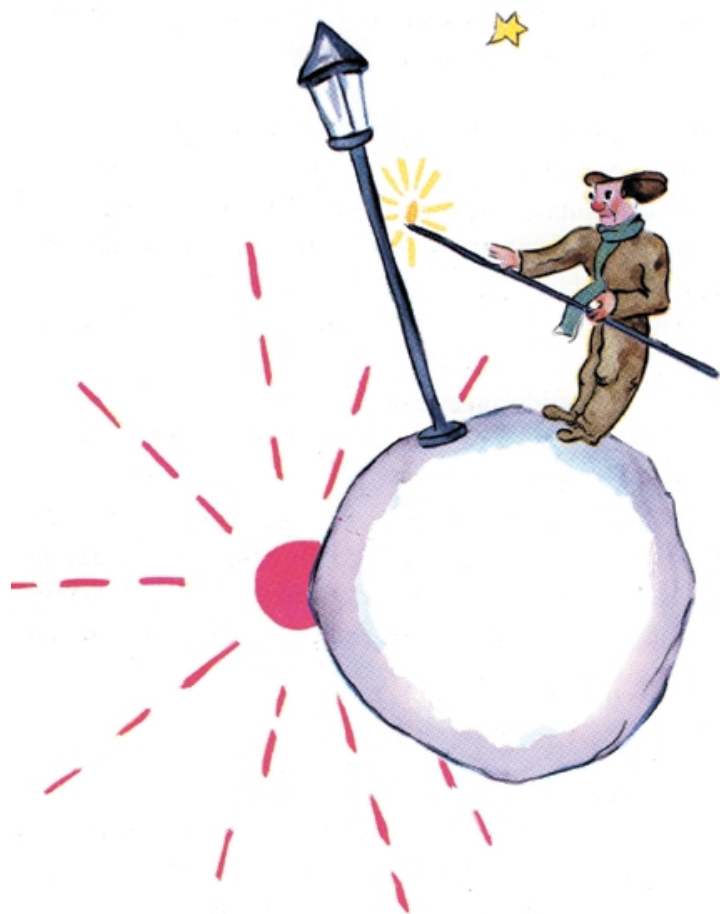
دەخولیتەوه، ئیتر من بۆ چرکەیه کیش دەرفەتی پشودانم نییه. له
دەقیقەیه کدا جارێک دایده گیرسینم و جارێکی تر دهیکوژینمه وه.
- زۆر سهیره! یانی درێژایی شهو و رۆژ له ئەستێره که تدا له
دەقیقەیه ک زیاتر نییه؟
فانووسوان گوتی:

- هیچ سهیر نییه. ئیستا، من و تۆ، مانگیکی پێکه خه ریکین
پێکه وه دەدوین.
- مانگیک؟

- به لێ، سی دەقیقه. سی رۆژ! ئیوارەت باش.
دیسان فانوسه که ی پیکرد.
شازاده چکۆل سهیر پێکی کرد، هەزی له چاره ی فانوسوانه که بوو،
که هینده رینمایی دهستووره کانی دهکات. کهوته وه بیرى خۆره تاو
و زهرده په ی، که جارى جاران له رپى وه رچه خاندنى کورسییه که یه وه
دهیتوانی بیانینى. ویستی یارمه تی هاو پێکه ی بدات:
- سهیره که ... من ده زانم چۆن هه ر کاتی ک ئاره زووت لى بوو پشوو
بدهیت ...

فانووسوان گوتی:
- له خوام دهوێت.
به واتایه کی دیکه مروّف ده توانیت هاوکات رینمایی دهستووریش
بکات و ته مبه لیش بکات.

شازاده چکۆل درێژه ی به قسه کانی دا و گوتی:
- ئەستێره که ی تۆ هینده بچووکە که به سى ههنگاو دهتوانی به
دهوریدا بخولیته وه. تۆ دهتوانیت به هیواشی ههنگاو هه له پینیت و

– ئېشەكەم زۆر ناخۆشە!

هه‌میشهش له‌به‌ر خۆره‌تاو بیت. که‌واته هه‌ر کاتی‌ک ئاره‌زووی
پشوو‌دان‌ت کرد، هه‌نگاوێ‌ک هه‌لبێ‌نه‌وه... به‌م چه‌شنه هه‌رچه‌ند‌ت
پێ‌خۆش بێ‌ت پۆ‌ژ درێ‌ژ ده‌بی‌ته‌وه.

فانو‌سوان گو‌تی:

– ئه‌م پێ‌شنیاره ده‌وای ده‌ردم ناکات. تاقه شتی‌ک که له هه‌موو
شتی‌کم خۆش‌تر ده‌وێ‌ت نووستنه.

شازاده‌چکۆ‌ل گو‌تی:

– که‌واته به‌ختمان یار نه‌بوو.

فانو‌سوان گو‌تی:

– به‌لێ. هه‌رواشه. به‌یانیی‌ت باش!

ئه‌وسا فانو‌سه‌که‌ی کو‌ژانده‌وه.

شازاده‌چکۆ‌ل که له‌سه‌ر گه‌شته‌که‌ی خۆی به‌رده‌وام بوو، به‌ده‌م
رێ‌وه بیری کرده‌وه: "له‌وانه‌یه له دیدی هه‌موو ئه‌وانی تره‌وه؛ پاشا،
خۆپه‌سند، مه‌ینۆش و بازرگان مایه‌ی گالته‌جاری بن، به‌لام ئه‌میان
تاقه‌که‌سی‌کیانه که شایانی گالته‌پیکردن نییه. له‌وانه‌یه هه‌ر له‌به‌ر
ئه‌وه‌ش بێ‌ت که ئه‌میان هه‌ر خه‌ریکی خۆی نییه و کاری‌کیشی له
ئه‌ستۆ گرتووه."

به‌حه‌سه‌ره‌ته‌وه ئاهێ‌کی هه‌لکێ‌شا و بیری کرده‌وه:

– ئه‌میان تاقه‌که‌سی‌کیانه که به‌هۆی‌ت بێ‌یت به‌هاو‌رپم. به‌لام
ئه‌ستیره‌که‌ی هی‌نده بچوو‌که، شوینی دوو که‌سی تیدا نابێ‌ته‌وه.

تاقه‌شتی‌ک که نه‌یده‌وێ‌را ته‌نانه‌ت بۆ خۆشی دانی پێ‌دا بنێ‌ت، ئه‌وه
بوو که پێ‌ به‌ دڵ هه‌زی ده‌کرد له‌و ئه‌ستیره‌یه‌دا به‌مێ‌نته‌وه، له‌وێ‌ که
پیاو ده‌یتوانی له‌شه‌وو‌پۆ‌ژیکدا هه‌زار و چوارسه‌د و چل جار
خۆ‌رئا‌وابوون ببینێ‌ت.

ئەستېرەى شەشەم، ئەستېرەىەك بوو دە بەرابەرى ئەستېرەكانى
 تر. پىرەپىاويكى تىدا نىشتەجى بوو كە كىتېبى قەبەى دەنوسىن.
 ھەر كە چاوى بە سازادەچكۆل كەوت، ھاوارى كرد:

– ھەى گىان! ئەمەش گەرىدەىەكى تر!

سازادەچكۆل لەسەر مېزەكە دانىشت و چونكە رېگايەكى دوورى
 بربوو كەوتبوو ھەناسەبىركى.

پىرەمېردەكە لىي پىرسى:

– لەكوپو ەىت؟

سازادەچكۆل گوتى:

– ئەم كىتېبە قەبەىە چىيە؟ لىرە بە چىيەو ەرىكىت؟
 پىرەمېردەكە گوتى:

– من جوگرافىاناسم.

– جوگرافىاناس چىيە؟

– جوگرافىاناس زانايەكە كە دەزانىت دەرياكەن، روبرەكان، شار
 و كىو و بىابانەكان لە كوین و چۆن ەلكەوتوون.

سازادەچكۆل گوتى: "ئەمەيان شىكى گىرگ و سەرنجراكىشە.
 ئاخىرەىەكەى بە كارىكى رىكوپىك گەىشتم." سەىرىكى ئەملا و
 ئەولای ئەستېرەكەى كرد. قەت ئەستېرەى وا گەورەى نەبىنبوو.

– ئەستېرەكەت زۆر جوانە! ئۆقيانۆسىشى تىداىە؟

جوگرافىاناس گوتى:

– جا من چووزانم!

شازادەچكۆل گوتى:

– سەيرە! (شازادەچكۆل گەلىك بىئۆمىد بوو). ئەي كۆ؟

جوگرافياناس گوتى:

– من چووزانم!

– ئەي شار، پرووبار، بىابان؟

جوگرافياناس گوتى:

– ئەوھش نازانم.

– ئەي تۆ جوگرافياناس نىت!

جوگرافياناس گوتى:

– راستە. بەلام من گەرىدە نىم. من پىويستىيەكى زۆرم بە
گەرىدەيەك ھەيە. ئەوانەي شار و پرووبار و كۆو دەريا و

نۆقیانوس و بیابانه‌کان به‌سهرده‌که‌نه‌وه و ده‌یانژمی‌رن
 جوگرافیانا‌سان نین. جوگرافیانا‌س گه‌لیک له‌وه گه‌وره‌تره کاتی
 ئەوه‌ی هه‌بی‌ت به دنیا‌دا بخو‌لی‌ته‌وه و گه‌ری‌ده‌یی بکات. ئەو قه‌ت له
 ژووره‌که‌ی خو‌ی دهر ناکه‌و‌یت، به‌لام پ‌یش‌وا‌زی له گه‌ری‌ده‌کان
 ده‌کات. پرس‌یار‌یان لی ده‌کات و ئەو شتانه دهنووس‌یت‌ه‌وه که ئەوان
 له بیر‌یان ماوه. جا ئە‌گه‌ر بیر‌ه‌وه‌ری یه‌کی‌کیانی به‌لاوه گرنگ بوو،
 له که‌سایه‌تی ئەو که‌سه ده‌کو‌لی‌ته‌وه.

– له‌پ‌ینا‌و چیدا؟

– چونکه ئە‌گه‌ر گه‌ری‌ده‌یه‌ک در‌وی کرد، یان ئەه‌لی مه‌ی‌خوار‌دنه‌وه
 بوو، کت‌یبه‌کانی جوگرافیا تووشی کاره‌سات ده‌بن.

شازاده‌چ‌کو‌ل پرس‌ی:

– مه‌ی‌خوار‌دنه‌وه؟

– چونکه سه‌رخ‌و‌ش هه‌موو شت‌یک به دووان ده‌بین‌ی. له‌و حال‌دا
 جوگرافیانا‌س د‌یت و له‌باتی ک‌یو‌یک دوو ک‌یو دهنووس‌یت.

شازاده‌چ‌کو‌ل گو‌تی:

– که‌واته من کابرایه‌ک ده‌ناسم که له‌وانه‌یه بی‌ته گه‌ری‌ده‌یه‌کی
 خراب.

– دوور نییه. جا که بو‌مان دهر‌که‌و‌ی ماستی کابرای گه‌ری‌ده، ه‌یچ
 موویه‌کی ت‌یدا نییه، ئەوسا له که‌شفه‌که‌ی ده‌کو‌ل‌ینه‌وه.

– یانی دهر‌و‌ن و شته‌کان ده‌بین‌ن؟

– نا. ئەو بی‌نه و به‌رده‌یه زو‌ر ده‌ک‌ی‌ش‌یت. دوایه داوا له کابرای
 گه‌ری‌ده ده‌کر‌یت به‌ل‌گه‌کانی بخاته‌ه‌و. بۆ نموونه ئە‌گه‌ر له‌مه‌ر

کیوئیکی مہزنہوہ بدوئیت، داوای لی دہکریٹ بہردیکی گہورہ لہو
کیوہ بہینئیت.

جوگرافیاناس لہپرئیکا بہپہرؤشہوہ گوتی:

– ئہری بہراست خو تو لہ ریگاہیکی دورہوہ ہاتوویت! بیگومان
گہریدہیت! دہبیت لہمہر ئہستیرہکہتہوہ بوم بدوئیت!

جوگرافیاناس، کہ دہفتہرہکہی لہ بہردہمیدا کرابوہوہ، کہوتہ
دادانی قہلہمہکہی، بیرہوہری گہریدہکان، لہ سہرہتادا، بہ قہلہم
دہنووسرینہوہ و پاشان کہ بہلگہکان خرانہ بہر دہست، بہ
مہرہکب پاکنووس دہکریٹ.

جوگرافیاناس گوتی: "دہی قسہم بو بکہ."

شازادہچکؤل گوتی:

– ئہستیرہکہی من شتی ہیئدہ سہرنجراکیشی تیدا نییہ، لہوئ
ہہموو شتیک زور بچووکہ. سی گرکانم ہن. دووانیان ہیشتا
دہگریٹ و ئہوی تریان خاموشہ. بہلام مروؤف چووزانیٹ...

جوگرافیاناسیش گوتی:

– مروؤف چووزانیٹ چی دہقہومئیت.

– گولیکیشم ہہیہ.

جوگرافیاناس گوتی:

– ئیمہ لہمہر گہلا و گولہوہ نانوسین.

– بو؟ خو ئہوہ جوانترین گولہ.

– چونکہ گول شتیک «فانی»یہ.

– فانی چییہ؟

جوگرافیاناس گوتی:

– کتیبه‌کانی جوگرافیا له گشت کتیبان به‌نرخترن و قهت کۆن نابن. شتیکی گه‌لیک نا‌ئاسییه که کیویک شوینگۆرکی بکات. به ده‌گمهن ئاوی ئۆقیانۆسیک چک ده‌بیت. ئیمه ته‌نیا شته ئه‌به‌دییه‌کان ده‌نوو‌سینه‌وه.

شازاده‌چکۆل قسه‌که‌ی پی بری و گوتی:

– به‌لام له‌وانه‌یه رۆژیک گرکانه خامۆشه‌کان داگیرسینه‌وه. ده‌ی باشه نه‌تگوت «فانی» یانی چی؟
جوگرافیاناس گوتی:

– گرکانه‌کان خامۆش بن یان داگیرساو، هیچ جیاوازییه‌کی بۆ ئیمه نییه. ئه‌وه‌ی بۆ ئیمه گرنگه کی‌وه‌کانن، ئه‌وانیش هیچ گۆرانیکیان به‌سه‌ردا نایه‌ت.

شازاده‌چکۆل که هه‌رگیز وازی له پرسینه‌وه‌ی پرسیا‌ری بی وه‌لام نه‌ده‌هت‌نا دیسان لێ پرسییه‌وه:

– فانی یانی چی؟

– یانی شتی‌ک که له داها‌تو‌ودا به‌ره‌و نه‌مان ده‌چیت.

– گۆله‌که‌ی منیش له داها‌تو‌ودا به‌ره‌و نه‌مان ده‌چیت؟

– هه‌لبه‌ته!

شازاده‌چکۆل بیرى کرده‌وه: "گۆله‌که‌ی من «فانی»یه و بۆ به‌رگریکردن له خۆی، له چوار درک به‌ولاوه هیچی تری نییه. منیش به‌تاقی ته‌نیا له ئه‌ستیره‌که‌ی خۆمدا جیمه‌ه‌شتو‌وه."

ئه‌مه‌یه‌که‌مین جار بوو هه‌ست به‌په‌شیمانی بکات، به‌لام خیرا خۆی گورج کرده‌وه و له کابرای جوگرافیاناسی پرسى:

– ده‌مه‌و‌یت برۆم بگه‌ریم. به‌رای تۆ رۆو له کۆی بکه‌م؟

جوگرافیاناس وه لآمی دایه وه:

– ئەستیره‌ی زه‌وی. ئەو ئەستیره‌یه ناوبانگیکی چاکی هه‌یه...
شازاده‌چکۆلیش وه پێ کەوت و بیرى له گۆله‌که‌ی ده‌کرده‌وه.

١٦

که‌واته، ئەستیره‌ی هه‌وته‌م زه‌وی بوو.

زه‌وی، وه‌ک هه‌ر ئەستیره‌یه‌کی دیکه‌ نییه. له‌سه‌ر گۆی زه‌وی،
مرو‌ف ده‌توانیت هه‌تا سه‌دویانزده‌ پاشا (هه‌ل‌به‌ت به
له‌به‌رچاوگرتنی پاشا ره‌شپێسته‌کانیش)، هه‌وت هه‌زار
جوگرافیاناس، نۆسه‌د هه‌زار بازرگان، هه‌وت ملیۆن و نیو
مه‌ینۆش و سێسه‌دویانزده‌ ملیۆن مرو‌فی خۆپه‌سند؛ به‌ واتایه‌کی
تر نزیکه‌ی دوو ملیارد مرو‌فی گه‌وره‌ بژمێریت.

بۆ ئەوه‌ی شتێک له‌باره‌ی گه‌وره‌یی زه‌وی تێ بگه‌ن، ده‌رفه‌تم بده‌ن
پێتان بۆی که‌ به‌ر له‌ دۆزینه‌وه‌ی وزه‌ی کاره‌با مرو‌قه‌کان ناچار
بوون له‌شکرێکی ته‌واو، له‌ هه‌ر شه‌ش کیشوه‌ری زه‌ویدا، له
چوارسه‌د و شه‌ستو‌دوو هه‌زار و پێنجسه‌د و یانزده‌ فانو‌سوان
ته‌یار بکه‌ن.

بینینی ئەو فانو‌سوانانه‌ له‌ دووره‌وه‌ گه‌لێک جوان و سه‌رنج‌راکێش
بوو. جوولانه‌وه‌ی فانو‌سوانه‌کان مینا جوولانه‌وه‌ی سه‌ماکه‌رانی
نۆپێرا، رێکوپێک بریارى له‌سه‌ر درابوو. به‌ر له‌ هه‌موویان سه‌ره‌ی
فانو‌سوانه‌کانی نیوزلاند و ئوسترالیا بوو. ئەمان فانو‌سه‌

پهنگینه‌کانی خوځيان پي ده‌کرد و نه‌وجا ده‌رؤيشتن دهنووستن. له جيگهي نه‌وان سه‌ره‌ي فانؤسوانه‌کانی چین و سيبيريا بوو بکه‌ونه سه‌ما. پاشان نه‌وانيش ده‌چوونه پشت په‌رده‌وه و شوينيان بؤ فانؤسوانه‌کانی روسيا و هيندستان چؤل ده‌کرد. دواتریش سه‌ره‌ي فانؤسوانه‌کانی نه‌فريقا و نه‌وروپا و دواي نه‌وانيش سه‌ره‌ي فانؤسوانه‌کانی نه‌مريکاي خواروو و نه‌مريکاي سه‌روو بوو. هيچ کام له‌مانه‌ش له هاتنه‌ سه‌ر ته‌ختي شانؤ، تووشي هيچ هه‌له‌يه‌ک نه‌ده‌بوون. بيري لي بکه‌نه‌وه چ ديمه‌نيکی جوان بوو!

له‌نيؤ نه‌م فانؤسوانه‌ندا، تنيا فانؤسوانه‌که‌ي ته‌وه‌ري باکوور و هاوکاره‌که‌ي له ته‌وه‌ري باشوور، ژيانی رؤژانه‌يان به بيکاري ده‌برده سه‌ر: ئاخړ نه‌وان له ساليکدا تنيا دوو جار کاريان ده‌کرد.

۱۷

که مروڤ زؤر به په‌له بوو، نه‌وه‌شي لي ده‌قه‌وميت نه‌ختيک درؤ بکات. منيش له گيړانه‌وه‌ي سه‌ره‌اتي فانؤسوانه‌کاندا به‌ته‌واوي راستگو نه‌بووم. له‌وه‌يه نه‌وانه‌ي که گوځي زه‌وي نانسن، وينايه‌کي ناراستيان خرايپته به‌رده‌م. مروڤه‌کان به‌شيکي زؤر که‌ميان له‌سه‌ر پانتايي زه‌وي گرتووه. نه‌گه‌ر تيکړاي نه‌و دوو مليارد مروڤه‌ي له‌سه‌ر گوځي زه‌وي ده‌ژين هه‌ستنه سه‌ر پي و وهک نه‌و کاته‌ي له کوږوونه‌وه‌يه‌کدان له ته‌نيشت يه‌کتره‌وه راوه‌ستن، به ئاساني له مه‌يدانيکدا جيگه‌يان ده‌يپته‌وه که ږووبه‌ره‌که‌ي بيست هه‌زار مه‌تری چوارگوښه بيت. واته ده‌کريت هه‌موو مروڤه‌کانی

گۆی زهوی له بچووکتترین دوورگهی ئوقیانۆسی ئارام بئاخرین.
هیچ گومانم لهوه نییه که مروڤه گه وره کان بپوا بهم قسهیه ت
ناکهن. ئاخر ئهوان پێیانوایه جێیهکی زۆر ههراویان گرتوو و
هێندهی درهختی باویاب گه وره و گرنگن. پێیان بلێ ژماردنیک
بکهن. له ئاست ئهم پێشنیاره دا لیکاو به ده میاندا دیته خوار. بۆ؟
چونکه شهیدای ژماره و پێوانن. به لام بۆ خاتری خوا تۆ کاتی
خۆت بهم کاره بیکه لکه وه به فیرۆ مه ده. ئهم کاره دوو قرووش
ناهیئت. ئاخر تۆ بپوات به قسهکانی من هیه.

شازاده چکۆل که پێی نایه سه ر زهوی و هیچ بوونه وه ریکی نه بی نی،
حه په سا. ورده ورده که وته سه ر ئه و بیرهی که به هه له هاتوو ته
ناو ئه ستیره یه کی دیکه وه، تا ئه و کاته ی ئه لقه یه کی ره نگاو ره نگ
له نیو له که دا جوو لایه وه.

شازاده چکۆل هه روا شه وباشی لیکرد.

مار گو تی:

— شه وباش.

شازاده چکۆل لێی پرس ی:

— که وتوو مه ته سه ر کام ئه ستیره؟

مار وه لام ی دایه وه:

— ئه ستیره ی زهوی. کیشوهر ی ئه فریقا.

— ئه ها! که واته گۆی زهوی مروڤی لی نییه؟

مار گو تی:

— ئیره سارایه. کهس له سارا دا ناژی. گۆی زهوی گه لیک پان و به رینه.

شازاده چکۆل له سه ر به ردیک دانیش ت و چاوی له ئاسمان بر ی.

گوتی:

– له خۆم دهرسم ئاخۆ ئهستیرهكان بۆ ئهوه دهرهوشینهوه تا
ههرکهسێک که ویستی بتوانی ئهستیرهکهی خۆی بدۆزیتهوه!
سهیری ئهستیرهکههه بکه! پێک لهسهه سههمانه... بهلام چهندیش
دووره!

مار گوتی:

– ئهستیرهکههه جوانه. دهتهوێت لێره چی بکهیت؟

شازادهچکۆل گوتی:

– نیاوانم لهگهڵ گولێک تیکچووه.

مار گوتی:

– ئهها!

ههردووکیان بۆ دهنگ بوون.

دواى تاویک، شازادهچکۆل گوتی:

– مروڤهكان لهکوێن؟ مروڤ له سارادا نهختیک ههست به تهنیایی
دهکات...

مار گوتی:

– لهنیو مروڤهکانیشدا، ههست به تهنیایی دهکەیت.

شازادهچکۆل ماوهیهکی درێژ سهیری کرد و دواى گوتی:

– تۆ گیانلهبهریکی سهیریت، وهکوو پهنجیهههک، باریکیت.

مار گوتی:

– بهلام له پهنجههه پاشایههک بههێزترم.

شازادهچکۆل بزهیهکی هاته سهه لێو و گوتی:

– واش نا... پێشیت نییه، تهنانهت ناتوانیت پێ بکهیت.

- تۆگيانلەبەرىكى سەيرىت. وەكۈۈ پەنچەيەك، بارىكىت.

– من دەتوانم بىتەبەمە شوپىنى وا دور، كە بە ھىچ كەشتىيەكەش رېت تىي نەكەويت.

مار ئەمەي وت و ەكوو ئەلقەيەكى زىرېن، خۆي لە پاژنەي سازادەچكۆل ئالاند و بەردەوام بوو:

– پەنجە بۆ ەركەسى بەرم دەينىرمەو ڙىر ئەو خاكەي لىيەو ەاتوو. بەلام تۆ پاك و بىگوناهيت. لە ئەستىرەيەكى تىشەو ەاتوويت.

سازادەچكۆل ەلامى نەدایەو.

– تۆ لەسەر ئەم زەويە وشك و پروتەنە ەيندە بىھىزىت كە بەزەيم پىتدا دىتەو. ئەگەر رۆڭىك بىرى ئەستىرەكەي خۆت كرد، ەرە لام، دەتوانم يارمەتيت بدم... من دەتوانم... سازادەچكۆل گوتى:

– تىگەيشتم. بەلام بەراست، تۆ بۆچى ەكوو مەتەل قسە دەكەيت؟ مار گوتى:

– من ەلەينەرى گشت مەتەلەكانم. ئەوسا ەردووكيان بى دەنگ بوون.

۱۸

سازادەچكۆل بەنيو سارادا كەوتە گەران و بىجگە لە تاقەگولپك ھىچ شتى ترى نەبىنى: گولپكى سىپەرە. گولپكى تەواو سادە و ساكار.

شازاده چكۆل گوتى:

- سالاو.

گول گوتى:

- سالاو.

شازاده چكۆل به ئه ده به وه لى پىرسى:

- ئه ي مرؤقه كان له كوئين؟

گول، كه رۆژىك له رۆژان، كاروانىكى بينىبوو به و سارايله دا
تتپه رىبوو، گوتى:

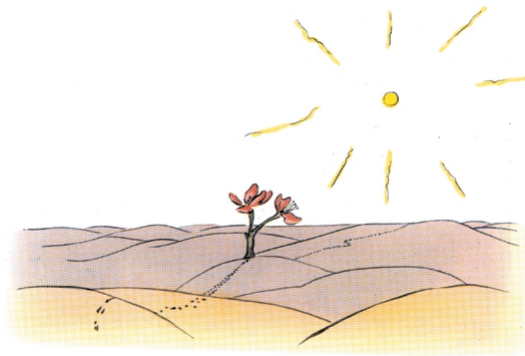
- مرؤقه كان؟ وا بزانم شه ش هه وتىكن. چه ند سالىك به ر له ئىستا
بينىمن. به لام خوا ده زانئت ئىستا له كوئين؟ چونكه بىر شىهن، «با»
به ملا و به ولادا پرش و بلاويان ده كاته وه و بىر شىه ييش زيانىكى
زورى پىگه ياندوون.

شازاده چكۆل گوتى:

- خوات له گه ل.

گول گوتى:

- خوات له گه ل.

به کیویکی بهرزدا هه لگه را. تا ئه و کاته هیچ کیویکی تری بیجگه له سی گرکانه کانی خوی، که بهرزاییان دهگه یشته ئه ژنوی، نه بینیبوو. گرکانه خامۆشه که شی وه کوو کورسی به کار هینابوو. شازاده چکۆل بیری کرده وه: "له سه ر کیویکی ئاوها بهرز ده توانم به یه کجار گشت ئه ستیره و مروقه کان ببینم.." به لام بیجگه له ته وقه نه ی تیژی کیوه کان، هیچ شتیکی تری نه بینی.

هەر له خۆیەوه گوتی:

– سلاو.

زایەلەمی دەنگی وەلامی دایەوه:

– سلاو... سلاو... سلاو...

شازادەچکۆل گوتی:

– ئیوه کین؟

زایەلەمی دایەوه:

– ئیوه کین... ئیوه کین... ئیوه کین...

گوتی:

– دەتانەوێت بێن بە ھاوڕیم؟ من تەنیام.

زایەلەمی دایەوه:

– من تەنیام... من تەنیام... من تەنیام...

ئەوسا بیرى کردەوه: "ئەستێرەکی چەند سەیرە! وشک و برنگ،

تیز تیژ و سوێر سوێر. مەروڤەکانیشی تۆزقالتیک فانتازیایان نییه و

هەرشتیک ببیستن دەیلێنەوه... لە ئەستێرەکەى خۆمدا گۆلێکم

هەبوو هەمیشە ئەو بوو کە دەستی بە قسەکردن دەکرد..."

٢٠

دواى ئەوهى ماوهیهکی دوورودرێژ بەنیوالم و بەفر و چیاکاندا

گەرا، رینگایهکی دۆزییهوه. گشت رینگایهکانیش بەرهو مەروڤەکان

دەپۆن.

گوټی:

– پوژباش،

به رانبه ره که ی گولجاریک بوو.

گوله باخه کان گوټیان:

– پوژباش، شازاده چکول لیان وردبووه وه. هه موویان له گوله که ی

ئه وه دهچوون، به سه رسورمانه وه لیی پرسین:

– ئیوه کین؟

گوټیان:

– ئیمه گوله باخین.

ئاخیکی هه لکیشا و ههستی به به دبختی خوی کرد. گوله که ی

پی وتبوو له هه موو دنیا دا تاکه و هیچ گولیکی تر نییه

هاوچه شنی ئه و بیت. ئیستاش ئه وه تا له گولجاریکا پینج هه زار

گولی له چه شنی ئه و هه بوو! له بهر خویه وه گوټی: "ئه گهر گوله که ی

من ئه مانه ی بینببا، چاک به خویدا ده شکایه وه. دهستی به

کوکه کوکیکی خه تهرناک ده کرد و خوی ده هی نایه حالئ مردن بو

ئه وه ی خوی له وه ده ستخه پوییه قوتار بکات، منیش ناچار ده بووم

وا نیشان بدهم که خه ریکی خزمه تکر دینیم. دهنه هه ر بو

شه رمه زار کردنی منیش بووایه، خوی لاره مل ده کرد و دهمرد...

پاشان بیرى کرده وه: "به وه ی که خاوه نی گولیکی ده گمه ن بووم،

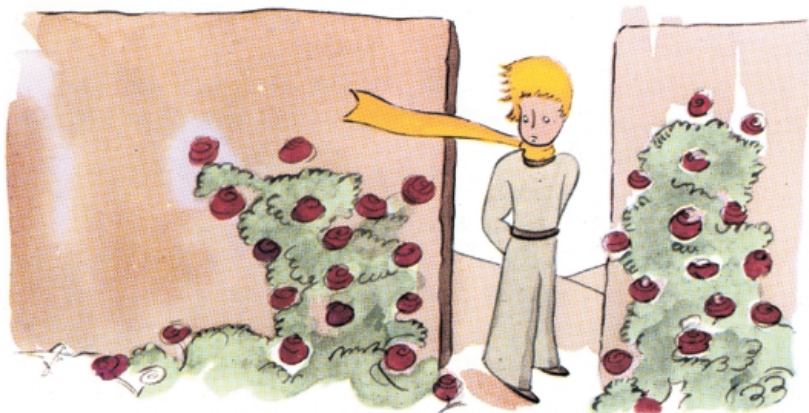
پیمو ابو که زور ده ولله مهندم، که چی ئه وه تا ئیستا ته نیا گولیکی

ئاساییم هه یه. من به گولیکی به سته زمان و سی گرکانه وه، که

به رزاییان ده گاته ئه ژنوم و یه کیکیشیان له وانه یه تا دنیا دنیا یه

هه ر به خامویشی بمینیته وه، خوم به شازاده یه کی مه زن داده نا –

به لّام نه خيّر من شازاده يه كي مه زن نيم... "ئهو جا له سه ر
سه وزه زاره كه پال كه وت و ده ستی به گريان كرد.

۲۱

ريک له و کاته دا ريوی دهر که وت.

ريوی گوتی:

- سلاو.

شازاده چکول به ئه دهبه وه گوتی:

- سلاو.

وهر چه رخا، به لّام هيچ که سی نه بينی.

دهنگه که گوتی:

- من ليرهم، له ژير دار سيئوه که...

شازاده چکول گوتی:

- تۆكۈت؟ ئاي كە ئيكەلەيت...

پوي گوتى:

- من پوييم.

شازادەچكۆل گوتى:

- وەرە ياريم لەگەلدا بکە. دەزانيت چەندى دلتەنگم...

پوي گوتى:

- من ناتوانم ياريت لەگەلدا بکەم. ئاخىر هيشتا منيان مالى
نەکردووه.

شازادەچكۆل ئاخيكي هەلکيشا و گوتى:

- ببووره.

بەلام دواي ئەوہى نەختيک بيري کردەوہ و لىي پرسى:

- "ماليبوون"، ياني چى؟

پوي گوتى:

- ديارە تۆخەلکى ئيره نيت. لە چى دەگەرپيت؟

شازادەچكۆل گوتى:

- لە مروڤهكان دەگەرپيم. نەتوت "مالى" ياني چى؟

پوي گوتى:

- مروڤهكان تفەنگيان هەيە و راو دەکەن. ئەمەيان شتييكي

ناخوشە! مريشک و پەلەوهریش بە خيو دەکەن. هەر بە تەنيا

خەريکى ئەو شتەن. تۆ لە مريشک دەگەرپيت؟

شازادەچكۆل گوتى:

- نا. من لە هاوړى دەگەرپيم. ماليبوون ياني چى؟

پوي گوتى:

- ئەمە ھونەرچە دەمچە فەرامۆش كراۋە، مالىبوون يانى:
"خوگرتن بە كەسچە ۋە."

- خوگرتن بە كەسچە ۋە؟

پۆي گوتى:

- بىگومان، تۆ ئىستا بۆ من كورپژكەيەكى ۋەك ھەموو
كورپژكەكانى تر. نە من ھىچ پۆيىستىيەكم بە تۆيە و نە تۆش ھىچ
پۆيىستىيەكت بە منە، من بۆ تۆ پۆيىيەكم ۋەك سەدان ھەزار پۆي
تر. بەلام ئەگەر مالىم بگەيت، ئەوسا ھەردووكمان پۆيىستان بە
يەكتر دەبىت. من بۆ تۆ دەبمە تاقە پۆيىيەك لە سەرانسەرى
دنيادا...

شازادەچكۆل گوتى:

- كەم كەم خەرىكە تىدەگەم. گولچك ھەيە... ۋا بزانم ئەو گولە منى
مالى كردوۋە...

پۆي گوتى:

- لەۋانەيە، لەسەر ئەم گۆي زەوييە ھەزار شتى سەيروسەمەرە
دەبىنرەيت.

شازادەچكۆل گوتى:

- لەسەر گۆي زەويى نىيە.

پۆي كە دەيوست زياتر ھالى بىت گوتى:

- لە ئەستېرەيەكى تردايە؟

- بەلى.

- ئەو ئەستېرەيە پراۋچىشى لىيە؟

- نا.

– گيان گيان! ئەمەيە شوين! ئەي مريشك و پەلەوهرى لايە؟
– نا.

ريوى ئاخىكى ھەلگىشا و گوتى:

– ھىچ كارىك نىيە تەگەرەي تى نەكەوئىت!

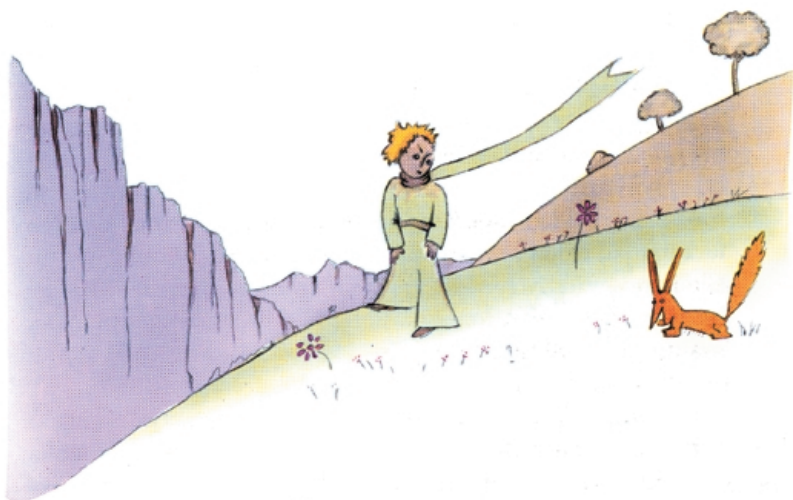
بەلام دريژەي بە قسەكانى دا و گوتى:

– ژيانىكى يەكلايەنە و نەگۆرم ھەيە. من راوى مريشك و
مروڤەكانىش من راو دەكەن. مريشكەكان ھەموويان يەك شيوھن و
مروڤەكانىش گشتيان يەك چەشن. ئەمە نەختىك بىتاقەتم دەكات.
بەلام ئەگەر تۆ مالىم بکەيت وەك ئەو ھەيە وايە كە ژيانم پىر بکەيت لە
رووناكى. ئەوسا ترپەي پىيەك دەناسمەو ھەيە كە لە ترپەي پىيەكانى
تر جيايە. ترپەي پىيەكانى تر وام لىدەكەن كۈنە مشكم لى بىت بە
قەيسەرى، بەلام ترپەي پىي تۆ وەكوو مۇسقا دىتە بەر گويم و لە
كۈنەكەمەو ھەيە دەرم دەكىشىتە دەرەو. جگە لەمەش، ئەو كىلگەي
دانەوئىلەيە دەبنىت؟ بۆ من كە نانخور نيم، دانەوئىلە ھىچ
خىروپىرىكى بۆ من نىيە. كەواتە ھىچ شتىكم بير ناخاتەو.
ئەمەش ناخوشە! بەلام تۆ قزىت لە زىر دەچىت. كەواتە ئەگەر مالىم
بکەيت ژيانم تووشى گۆرانىكى خوش دەبىت! دانەوئىلەيش كە
رەنگى لە زىر دەچىت، تۆم بير دەخاتەو ھەيە و ھەزەم لە بىستنى گفەي
«باش دەبىت كە كەرويشكە بە پەلەكانى دەكات...»

تاوى بىدەنگ بوو و ماوھىەكى دريژىش لە شازادەچكۆلى روانى.
ئەوسا گوتى:

– تەكايە! مالىم بکە!

شازادەچكۆل وەلامى دايەو:

- زور حەز دەكەم، بەلام كاتم نىيە. دەبىت برۆم بۆ خۆم چەند
هاورپىيەك بدۆزمەو و گەلىك شتىش ھەن دەبىت تىيان بگەم.

پىوى گوتى:

- مروڤ تەنيا دەتوانىت لەو شتە بگات كە مالى دەكات. مروڤەكان
كاتى خوئاشناكرديان بە ھىچ شتىك نەماو. ھەموو شتىك بە
حازرى لە دوكانەكان دەكرن. جا چونكە ھىچ دوكانىكىش بۆ
هاورپىكرين نىيە، مروڤەكان ھىچ ھاورپىيەكيان بۆ نەماوئەو. تۆ
ئەگەر دەتەوئىت ھاورپىيەكت ھەبىت، فەرموو مالىم بكە!

شازادەچكۆل لىي پرسى:

- چۆن؟

پىوى وەلامى دايەو:

- دەبىت زور بە سەبر و تاقەت بىت. سەرەتا دەبىت نەختىك دور
لە من و لەنيو ئەو سەوزەگيايەدا دابنىشيت. من بە تيلەى چاو لىت
دەروانم و تۆش ورتە ناكەيت. بەلام رۆژ بە رۆژ دەتوانىت زياتر لىم
نزيك ببىتەو.

بۆ سبەينى شازادەچكۆل ھاتەو.

پىوى گوتى:

- سەد برىا، رىك لە كاتى دوينىدا ھاتبائىت. بۆ نموونە، ئەگەر
سەعات چوارى پاشنيوهرۆ بىت، ئەو لە سەعات «سى»و ھەست
بە بەختەوهرى دەكەم و ھەر كە ھاتنت نزيكتر بىتەو، من زياتر
ھەست بە بەختەوهرى دەكەم. كە سەعاتيش بوو بە چوار، ئەو من
تووشى دلەكوته و نيگەرانى دەبم و ھەر ئەوساش نرخى
بەختەوهرى دەزانم! بەلام ئەگەر تۆ وخت و ناوخت بىت، چۆن

بزانم له چ کاتیکدا ده بټ خوم بۆ بینینت ئاماده بکه؟ ... هه موو
شتیک ده بټ رټور هسمی خوی هه بټ.

شازاده چکۆل گوتی:

– رټور هسم چییه؟

رټوی گوتی:

– ئه مهش یه کیکه لهو شتانهی که به ته واوی له بیر کراوه. رټور هسم
ئهو شتهیه که ده بټه هوی ئه وهی رټوژیک له گه ل رټوژه کانی تر و
کاتیک له گه ل کاته کانی تر جیاواز بټ. بۆ نمونه: راوچییه کان
له نیو خویاندا رټور هسمی خویان هه یه. ئه وان پټنجشه ممان ده چن
له گه ل کچانی لادیدا سه ما ده که ن. که واته پټنجشه ممان رټوی
جه ژن و سهیرانی منه: بۆ خوم به پیاسه تا ده ور به ری ره ز و
باخه کان ده روم. ئه و جا بیر ی لی بکه ره وه، ئه گه ر راوچییه کان
وهخت و ناوهخت هه لپه ریبان، گشت رټوژه کان وه کو یه که ده بوون و
منی چاره ره شیش کات و ده رفه تی پشوودانم نه ده بوو.

به م شیوهیه، شازاده چکۆل توانی رټوییه که مالی بکات.

که ساتی جیا بوونه وهش هات، رټوی گوتی:

– ئاخ! من ناتوانم به ری فرمیسه که کانم بگرم.

شازاده چکۆل گوتی:

– خه تای خوته. خو من هیچ نیازیکی خه را پم نه بوو. خوت داوات
کرد مالیت بکه م.

رټوی گوتی:

– به لی راسته.

شازاده چکۆل گوتی:

– بۆ نموونه، ئه گەر سه عات چواری پاشنیوه رۆی بێیت، ئه وه له سه عات «سی» وه ههست به
بهخته وهری ده کهم...

- به لام تۆ خەریکیت دەگریت!

پیوی گوتی:

- بەلّی راستە.

- کەواتە ئەمە چ خوشییەکی بۆ تۆ ھەیە؟

پیوی گوتی:

- دلخۆشتر دەبم کە رەنگی دانەوێڵە دەبینم.

پاشان گوتی:

- برۆ سەیریکی گولەکان بکەرەوێ تا بزانی تۆ لە

دنیا، تاقانە، کە بۆ مائاواویکردن گەرایتەو، ئەوسا بە

یادگاری لێکدا بران رازیکت بۆ دەدرکێنم.

شازاده چکۆل به گۆله کانی گوت:

– ئیوه له گۆله کهی من ناچن و هیشتا هیچ نین. هیشتا خوتان به که سیکه وه نه گرتووه. ئیوه وهک ریوییه کهی من وان، ئه ویش وه کوو سه دان هه زار ریوی دیکه وا بوو. به لام من کردم به هاوړتی خۆم و ئیستا ئه وه له دیدی منه وه تاقه ریوییه که له هه موو دنیا دا.

گۆله کان شهرم دایگرتبوون.

– ئیوه جوانن، به لام به تالان. شازاده چکۆل له سه ر قسه کانی به رده وام بوو: پیاو ناتوانیت ژیا نی خۆی به ئیوه به خشیت. رهنگه گۆله کهی منیش له دیدی ریویاریکه وه، گۆلیک بیت وه کوو ئیوه. به لام له دیدی منه وه، گۆله کهی من له هه مووتان به نرختره. چونکه ئه وه ته نیا گۆلیکه ئاوم داوه. چونکه ته نیا گۆلیکه خستومه ته ژیر شووشه به ندیکه وه. چونکه ته نیا گۆلیکه له کرمه کانیم پاک کردۆته وه (بێجگه له یه ک دووانیکیان نه بیت که ده بوون به په پووله). چونکه ئه وه ته نیا گۆلیکه سکا لای خۆی بۆ کردووم یان خۆی له روومدا هه لکیشا وه و نازی کردووه و ته نیا گۆلیکه که هه ندیک جاریش بیده نگ بووه. چونکه ئه وه گۆلی منه.

ئه و جا گه رایه وه بۆ لای ریوی.

گوتی:

– خوات له گه ل!

ریوی گوتی:

– خوات له گه ل!... ئیستاش گوی له رازه کهم بگره. رازیکی زۆر ساده یه: به چاوی دل نه بیت، هیچ شتیک وهک خۆی نابینریت. ئه وه ی گرنگترینه چا و له ئاستیدا نابینایه.

شازاده چکۆل بۆ ئەو هی له بیرى نهکات بۆ خۆى دووباره کردهوه:
 - ئەو هی گرنگترینە چاو له ئاستیدا نابینایه.
 - نرخى گۆلهکهى تۆ به قهدهر ئەو تهمه نهیه که تۆ له پیناويدا بهخت کردوه.
 شازاده چکۆل دووباره ی کردهوه:
 - ... به قهدهر ئەو تهمه نهیه که له پیناويدا بهخت کردوه.
 پێوى گوتى:
 - مڕۆقه کان ئەم حهقیقه ته ساده و ساکاره یان فهرامۆش کردوه، به لام تۆ ده بێت له بیرى نه کهیت. ئەگەر تۆ شتیکت مالى کرد، خووت به شتیکه وه گرت، ئیتر تا ئەو رۆژهى که زیندوویت، به پرسی ئەو شتهیت. تۆ به پرسی گۆله که تی...
 شازاده چکۆل بۆ ئەو هی له بیرى نهکات، دووپاتى کردهوه:
 - من به پرسی گۆله که مم.

ئەمجا خۆى به سههر گژوگیا کهدا دا و دهستی کرد به گریان.

شازاده چکۆل گوتی:

– سلاو.

پینوینی شه‌مهنده‌فه‌ر گوتی:

– سلاو.

شازاده چکۆل گوتی:

– تو لیره چی ده‌که‌یت؟

پینوینی شه‌مهنده‌فه‌ر گوتی:

– گه‌شتیاره‌کان به‌ سهر چه‌ندین ده‌سته‌ی هه‌زاریدا دابه‌ش ده‌که‌م

و به‌ شه‌مهنده‌فه‌ره‌کان ره‌وانه‌یان ده‌که‌م. هه‌ندیکیان بۆ لای راست

و هه‌ندیکیان بۆ لای چه‌پ ده‌نیرم.

ریک له‌و کاته‌دا شه‌مهنده‌فه‌ریکی تیژره‌و به‌ چرای داگیرساوه‌وه

وه‌کوو هه‌وره‌تریشقه‌ گرمه‌ی کرد، ژووری کابرای خسته‌ له‌رزین و

تیپه‌ری.

– زۆر به‌په‌له‌ن! له‌ چی ده‌که‌رین؟

کابرای پینوین گوتی:

– ته‌نانه‌ت لیخوری شه‌مهنده‌فه‌ریش نازانیت بۆ کوێ ده‌روات!

تیژره‌ویکی تر گرمه‌یه‌کی کرد و به‌پیچه‌وانه‌وه‌ی ئه‌وی پیشووه‌وه

تیپه‌ری.

شازاده چکۆل لێی پرسى:

– هه‌ر وا زوو گه‌رانه‌وه‌؟

کابرای پینوین گوتی:

- ئەمانە ھەر ئەوان نین، ئەوان پۆیشتن و ئەمانەش گەرانەوہ.
 - ئەو شوینەیان پی خوش نەبوو کہ بۆی چووبوون؟
 کابرای پینوین گوتی:
 - مروڤ ھەرگیز ئەو شوینە پی خوش نییە کہ لیئەتی،
 گرمە پی تیزرەوی سیئەمیش بیسترا و تیپەری،
 سازادەچکۆل لی پیرسی:
 - ئەمانە بەدوای گەشتیارەکانی تردا دەرۆن؟
 کابرای پینوین گوتی:
 - ئەمانە بەدوای هیچ شتیکیدا نارۆن، یان خەوتوون یان باویشک
 دەدن، تەنیا منالەکانن کہ لووتیان بە شووشە پی پەنجەرەکانەوہ
 دەنوسیئن.
 سازادەچکۆل گوتی:
 - تەنیا منالەکان دەزانن لە چی دەگەرین، تەنیا منالەکان کاتیکی
 زۆر بۆ بووکە پەرۆینەکانیان تەرخان دەکەن و بووکەکیان ھێندە
 بەلاوہ بەنرخە کہ ئەگەر کەسیک لییان بستینیت، دەست بە گریان
 دەکەن...
 کابرای پینوین گوتی:
 - منالان بەختیارن.

سازادەچکۆل گوتی: "پۆژباش!"
 بازرگان گوتی: "پۆژباش."

ئەم كابرایە، فرۆشیاری حەبی زۆر سەیر و سەمەرە بوو.
تینوویتیان دەشكاند. كریار حەبیکی قووت دەدا و ئیتر تا
حەفتەیهك هەستی بە تینوویتی نەدەكرد.

شازادەچكۆل لێی پرسى:

– جا ئەمانە بۆچی دەفرۆشیت؟

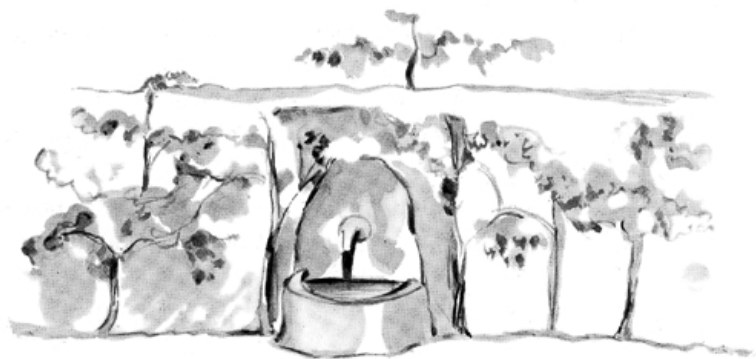
بازرگان گوتى:

– ئەگەر مەرۆف ئەم حەبانە بە كار بەیڤیت، كاتیکی زۆری بۆ
دەگەریتەوه. لێزانە پسپۆرەكان دانیشتون و لێکیان داوێتەوه
ئەگەر هەرکەسێك ئەم حەبە بخوات، لە ماوێ حەفتەیهكدا پەنجا و
سێ دەقیقە لە كاتی بە فیروۆ ناچیت.

– دەى باشە، ئەوسا چى لەو پەنجا و سێ دەقیقەیه دەكات؟

– چۆن ئارەزوو بكات وایان لێ دەكات...

شازادەچكۆل لەبەر خۆیهوه بیڕى كردهوه: "من ئەگەر پەنجا و سێ دەقیقە
كاتى زیادەم هەبا، دەمۆدەست ڕیگای كانیاویكم دەگرتە بەر..."

ههشت ږوژ به سهر ئه و ږوژدها تپه پری که به ناچاری به فرۆکه کهم له و بیابانه دا نیشتبوومه وه و له کاتیکدا خه ریکی خوار دنه وهی دوا تنۆکه ئاوی پاشه که و تکر اوم بووم، گویم بۆ سه رهاتی کا برای باز رگان شل کړد بوو.

به ساز اده چکۆلم گوت:

– بیره وه ریبه کانت گه لیک خوښ و جوانن، به لام من هیشتا نه متوانیوه فرۆکه کهم چاک بکه موه و تنۆکه ئاوی کیشم لا نه ماوه. منیش به خته وهر دهم ئه گهر بمتوانیبا ده موده ست ږیگی کانیا ویک بگر مه بهر!

ساز اده چکۆل گوتی:

– ږیویه که ی بر اده رم...
گوتم:

– هاوړی بچکۆلانه کهم، واز له ږیوی بینه و چیتړ ږیوی دادمان نادات!

– بۆ؟

– چونکه له تینوو یتیدا ده مرین.

تیم نه گه یشت و له وه لامدا گوتی:

– ئه گهر مروږف له سه ره مه رگیشدا بیت، هه بوونی هاوړییه که هه ر شتیکی باشه. من دلشادم به وهی که ږیوییه که هاوړیم بووه...
به لام هاوکاتیش وا سهیری کړدم وه کوو ئه وهی له وه تی بگات بیر له چی ده که موه:

- منیش تینووم... وەرە با برۆین چالۆیک بدۆزینەوه...
به نابه‌دلییه‌وه که‌وتمه‌ خو. گه‌ران به‌ دواى چالۆیکدا له‌ بیابانیکی
بى سهره‌به‌ردا هه‌ر له‌ خووه‌ بيمانايه. به‌لام سهره‌پرای ئه‌مه‌ش وه
پى که‌وتین.

له‌ کاتی‌کدا که‌ چه‌ند ساتیک به‌ بیده‌نگی به‌ بیاباندا گه‌رابووین.
تاریکی داهاات و ئه‌ستیره‌کان ده‌ستیان به‌ دره‌وشانه‌وه‌ کرد. وه‌کوو
ئه‌وه‌ بوو له‌ خه‌وندا بیانبینم، چونکه‌ تینوویتی پرستی له‌ به‌ر
بری‌بووم. نه‌ش‌مه‌توانی قسه‌کانی سازاده‌چکۆل له‌ سهرم ده‌ربکه‌م،
لیم پرسى:

- که‌واته‌ تۆش تینوویت؟

که‌چى وه‌لامى نه‌دامه‌وه‌ و به‌ ساکاریه‌وه‌ گوتى:

- هه‌روه‌ها ئاو بو دلیش باشه‌...

له‌ قسه‌که‌ی تینه‌گه‌یشتم، به‌لام هیچیشم نه‌وت. ئاخ‌ر ده‌مزانى که‌
نه‌ده‌بوو پرسى‌ارى لى بکه‌یت.

ماندوو بوو. دانیشتم. منیش له‌ ته‌نیشتییه‌وه‌ دانیشتم. دواى
تاویک بیده‌نگى گوتى:

- ئه‌ستیره‌کان جوان، چونکه‌ له‌وه‌ سهره‌وه‌ گولیک هه‌یه‌ که‌ پیاو به‌
چاو نایبینیت...

گوتم:

- بێگومان!

ئه‌وجا به‌ بیده‌نگى که‌وتمه‌ تیرامانى چين چینه‌کانى له‌که‌ له‌به‌ر
تریفه‌ی مانگه‌شه‌ودا.

ديسان گوتی:

– بيا بانيش جوانه.

راستی دهکرد. من هه‌میشه ئاشقی بيا بان بووم. مروڤ له‌سه‌ر ته‌پۆلکێک لی خزۆک داده‌نیشیت. هه‌چ شتێک نابینیت. هه‌چ شتێک نابيستیت. به‌لام سه‌ره‌رای ئەمه‌ش هه‌ست ده‌کات شتێک خه‌ریکه له‌ بێده‌نگیدا ده‌ده‌ره‌وشیته‌وه...

شازاده‌چکۆل گوتی:

– تۆ پیتوايه ئەوه چيه بيا بانی هێنده جوان کردووه؟ چالۆیک له‌ شوینیکی بيا باندا خۆی هه‌شارداوه...

له‌پریکا له‌ نه‌ینیی دره‌وشانه‌وه‌ی بێهاوتای لم گه‌یشتم. که منال بووم، مالمان له‌ خانوویه‌کی کۆندا بوو. ده‌نگۆیه‌ک هه‌بوو گوایه‌ گه‌نجینه‌یه‌ک له‌و ماله‌دا هه‌شار دراوه. که‌چی هه‌چ که‌س بۆی نه‌دۆزرا‌بووه‌وه و له‌وانه‌یه هه‌چ که‌سیش به‌دوايدا نه‌گه‌رابیت. به‌لام ئەو ده‌نگۆیه بوو‌بووه جادوویه‌ک و سه‌ره‌له‌به‌ری ماله‌که‌مانی دا‌پۆشی‌بوو. ماله‌که‌مان له‌ قوولایی دایدا نه‌ینیه‌کی هه‌شار دا‌بوو. به‌ شازاده‌چکۆلم گوت:

– به‌لێ، مال، ئەستیره، یان بيا بان فه‌رق ناکات. ئەوه‌ی که‌ جوانیان ده‌کات شتێکی هه‌میشه نه‌بینراوه. گوتی:

– پیمخۆشه له‌گه‌ڵ پتویه‌که‌مدا هاوبیریت.

که‌ شازاده‌چکۆل خه‌وی لی که‌وت، له‌ باوه‌شم گرت و وه‌ پێ که‌وتم. ده‌ست و دلم ده‌له‌رزی. وه‌ک ئەوه بوو شتێکی گه‌لێک به‌نرخم هه‌لگرتبیت. پیموا‌بوو له‌م دنیا‌یه‌دا هه‌چ شتێک له‌و ناسکتر نیه‌.

سهیری هه‌نیه ره‌نگه‌ریوه‌که‌ی، چاوه داخراو و سه‌ر و قژیم ده‌کرد
 که به‌دهم شنه‌ی باوه ده‌شنایه‌وه و بیرم کرده‌وه: "ئه‌وه‌ی که ده‌بیینم
 ته‌نیا ڕوواله‌ته. به‌نرخترین شت ئه‌وه‌یه که هه‌رگیزاوه‌رگیز به‌ چاو
 نابینریت..."

کاتیک که وه‌ک ئه‌وه وا بوو به‌دهم خه‌ونه‌وه بزه بیگریت، دیسان
 بیرم کرده‌وه: "ئه‌و شته‌ی که له هه‌مووشتیکی تر کاریگه‌رت‌ره،
 کاتیک سه‌یری شازاده‌چکۆله‌که ده‌که‌م، وه‌فاداریی ئه‌وه له ئاست
 گوڵیکدا. ئه‌وه وینه‌ی گوڵیکه که له ناخی ئه‌ودا، ته‌نانه‌ت ئه‌و
 کاتانه‌ش که نووستوووه، ده‌دروشیته‌وه وه‌ک چۆن ڕووناکی له‌نیو
 چرا ده‌گریت..." هه‌ستم کرد له‌وه‌ش ناسک‌تره که هه‌یه. ده‌بی‌ت
 چراکان بیاری‌زین، نه‌رمه‌بایه‌کیش ده‌توانیت بیانکوژینیت‌وه...
 هه‌روا به‌ ڕیوه بووم که ده‌مه‌وبه‌یان چاوم به‌ چالاه‌که که‌وت.

٢٥

شازاده‌چکۆل گو‌تی:

– م‌رو‌قه‌کان!... خۆ له شه‌مه‌نده‌فه‌ره تیز‌ره‌وه‌کان ده‌ئاخن، به‌لام
 نازانن له چی ده‌گه‌رین. هه‌ربۆیه‌ش سه‌راسیمه‌ ده‌بن و هه‌ر به‌و
 نیه‌وه‌دا ده‌خولینه‌وه...

دواتر به‌رده‌وام بوو:

– دنیا ئه‌وه نا‌هینیت...

ئه‌و چالاه‌ی دۆزیبوومه‌انه‌وه له هیچ چالایکی دیکه‌ی بیابان

نەدەچوو. چاللاۋەكانى بىبابان، چالى قوولن و لە لىدا ھەلكەنراون.
ئەمەيان لە چاللاۋى لادىيەك دەچوو، كەچى ھىچ ئاۋەدانىيەك لەو
دەۋرۈبەرە ديار نەبوو و منىش وامدەزانى خەون دەبىينم.
گوتم:

– سەيرە! ھەموو شتىك ئامادەيە: جەنجەر، سەتل و گورىس...
لە قاقاي پىكەننى دا. گورىسەكەى پاكىشا و جەنجەرەكەى
خستە گەر. جەنجەریش ۋەك بانوئىنىكى كۆن كە ماۋەيەكەى
دووردرىژىش دۋاى كىپوونى با جىرەى لىۋە دىت، كەۋتە
جىرەجىر.
گوتم:

– گوئىت لىيە، ئىمە چاللاۋەكەمان لە خەو ھەلساندوۋە و ئەۋىش
خەرىكە گۆرانىمان بۆ دەلىت...
نەمۋىست خۆى ماندوۋ بكات. پىمگوت:
– با من خەرىك بىم، قورسە و بە تۆ ناكرىت.
ھىدى ھىدى سەتلەكەم سەر خست و لەسەر لىۋارى چالەكەم دانا.
ھىشتا ئاۋازى جەنجەرەكە لە گوئىمدا دەرنگايەۋە و لە لەرىنەۋەى
ئاۋەكەشدا درەوشانەۋەى خۆرەتاۋم دەبىينى.
گوتم:

– من تاسە و ئارەزوۋى ئەم ئاۋە دەكەم، بىمەرى با بىخۆمەۋە.
ئەۋجا تىگەشىتم كە بە شوئىن چىدا گەراۋە!
سەتلەكەم بۆ بەرز كەردەۋە. چاۋى لىكنا و بىنى پىۋەنا. ۋەك
ئاھەنگىك خۆشى و ئاسوودەيى بە گيان دەبەخشى. ئەو ئاۋە
ئاۋىكى ئاسايى نەبوو و زادەى ئاۋازى جەنجەرەكە، ھەول و

له قاقای پیکه نینی دا . گوریسه که ی راکیشا و جهنجه ره که ی خسته گه ی .

کۆششى باسکهكانى من و پىكرى ئىمه بوو له بهر تيشكى
ئەستىراندا. وهكو ديارىيهك بوو كه سووكنايى به دل ده به خشيت.
كه منال بووم، پووناكايى درهختى جهژنى سهري سال،
گۆرانييهكانى شهوى جهژنى كرىسمس و پىكه نينه نهرم و
نيانهكان، پىك بهم چهشنه جهژنانهميان دوو به رابه ر جوانتر
ده كرد.

شازاده چكۆل گوتى:

- خه لكى ئەستىره كهى تو، پىنج ههزار گۆل له گۆلجاريكدا
ده چىن، كه چى قهت ناتوان گۆله كهى خويان له نيو ئه وه موو
گۆله دا بدۆزنه وه...

گوتم:

- نا، قهت نايدۆزنه وه.

- سه ره راي ئەمهش، ده كرىت ئەوهى لىي ده گه رىن له تاكه گۆلىك
يان چۆره ئاويكدا بيدۆزنه وه...

وه لām دايه وه:

- بىگومان هه ر وايه.

ديسان گوتى:

- به لām چاوهكان كوړن. ده بىت به دل بگه رىن.

تينويتىم شكابوو. له سه ره خو هه ناسه م دها. رهنگى لم له ژىر
تيشكى خوړى به يانياندا له رهنگى ههنگوين ده چىت. منيش به و
رهنگه شاد و به خته وه ر بووم. بو ده بوو له خو مى تىك بدهم...

شازاده چكۆل كه له ته نيشتمه وه دانيشتبوو، به نهرمى و هيمنى،
پىي گوتم:

- به‌آینه‌کەت له بیر نەکەیت، ها!
- کام به‌آین؟
- دەزانیت... دەمبێنێک بۆ به‌رخەکەم... ئاخر من به‌پرسی
گۆله‌کەى خۆم!
- ئەو وێنانەى هەولم دابوو بیانکێشم له گیرفانم دەرھێنان. سەیری
کردن و به پێکەنینەوه گوتی:
- باوبابه‌کانت نەختیک له کەله‌رم دەچن.
- ئای له من!
- من که شانازیم به باوبابه‌کانمەوه دەکرد.
- رێوییەکەشت... گۆیەکانیت بینێوه! نەختیک له قۆچ دەچن و...
زۆریش درێژن.
- دیسان له قاقای پێکەنینی دا.
- براله گیان، هێندەش بۆ وێژدان مەبه. ئاخر من قەت بێجگە لهو
وێنانەى که ماری بووا له دەرەوه و له ناوه‌وه پێشان دەدەن هیچ
وێنەیه‌کی دیکەم نەکێشاوه.
- گوتی:
- دەى باشە، گرنگ نییه. هەمیشە منالان تێدەگەن.
- دەمبێنێکم بۆ کێشا و به دلێکی پر له حەسرەتەوه دامە دەستی:
- تۆ پلانی خۆت هەن و منیش لێیان بێئاگام...
- وه‌لامى نەدامەوه. به‌لکوو هەر هێندەى گوت:
- سەیرکە... به‌یانی سألرۆژی به‌ربوونەوه‌مه بۆ سەر زه‌وى.
- دواى تاویک بێدەنگی به‌رده‌وام بوو:
- هەر لەم دەورووبەرەدا نیشتمەوه.

ئەوجا پۈۈمەتەكانى سوور ھەلگەران.
 منىش سەرلەنۆى و نازانم لەبەر چى خەمىكى قورس دايگرتەو.
 سەرەراى ئەمەش پرسىارىكم بە مىشكدا ھات:
 - كەواتە بە پىكەوت نەبوو كە ھەشت پۆژ بەر لە ئىستا، ئەو
 بەيانىيە، لە كاتىدا كە تاك و تەنيا و ھەزار ميل دوور لە گشت
 ئاۋەدانىيەك دەگەرايت، تووشم بوويت. ئاخۆ خەرىك بوويت
 دەگەرايتەو ئەو شوپنەى لى دابەزىبوويت؟
 ديسان سوور ھەلگەرا و منىش بە دوودلىيەو درىژم بە قسەكانم
 دا:

- يان ئاخۆ ھەر لەبەر ئەوھە كە سالىك بەسەر ئەو پۆژەدا
 تىپەريو؟
 ديسان سوور ھەلگەرايەو. ئەو ھەرگىز وەلامى پرسىارى
 نەدەدايەو، بەلام كاتى كەسىك سوور ھەلدەگەپىت ماناى ئەوھە
 كە "قسەكەت راستە"، وا نىيە؟
 پىمگوت:

- ئاخىر، دەرستىم كە...
 قسەكەى پى برىم:
 - تۆ ئىتر دەبىت برۆيت بە لای كارى خۆتەو. دەبىت بگەپىتەو
 لای فرۆكەكەت، منىش لىرە چاۋەپىت دەكەم. سبەينى دەمەوئىۋارە
 وەرەو...

بەلام من ھەستم بە ئارامى نەدەكرد. بىرم لە پىۋىيەكە دەكردەو.
 ئەگەر ھىشتت كەسىك مالىت بكات، خۆشت دەخەيتە بەر
 مەترسىي ئەوھەو كە پۆژىك لە پۆژان فرمىسك ھەلپىژىت.

له تهنیشت بیره که وه شوینه واری دیوار یکی بهردین هه بوو. ئیوارهی پوژی دواتر که له کار گه پامه وه، له دووره وه شازاده چکۆلم بینی که له سه ر دیواره که دانیشتوو و هه ردوو قاجی شوپ کردوته وه، که لئی نزی که و تمه وه گویم لی بوو دهیگوت:

– به لام تو له بیرت نه ماوه؟ کتومت ئیره نه بوو! دیار بوو دهنگیک وه لامی دایه وه، چونکه شازاده چکۆل له سه ر قسه که ی بهرده وام بوو:

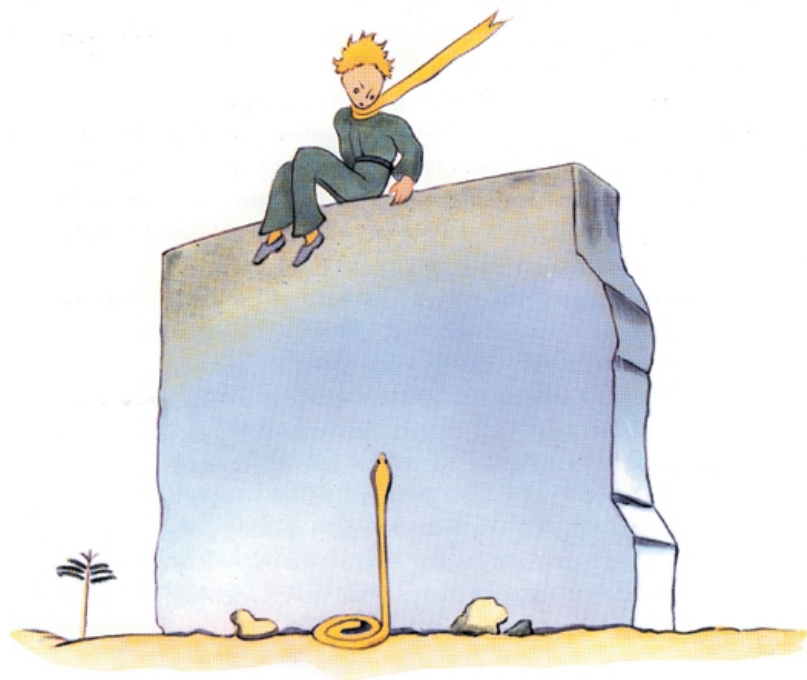
– ئه ی چۆن! ئه مرۆیه، به لام ئا له م جیه دا نه بوو... زیاتر له دیواره که نزی که بوومه وه. که چی نه که سم بینی و نه دهنگی هیچ بوونه وهریکیشم بیست. به لام له وه دهچوو شازاده چکۆل وه لامی پرسیار یکی تر بداته وه:

– ... بیگومان، خو ت دهتوانی شوینپیم له سه ر له که ببینیت و بزانیته که کوپوه دهست پی دهکات. هه ر له وی چاوه پیم بکه. که دنیا تاریک بوو، دیم.

بیست مه تریک له دیواره که وه دوور بووم و هیشتا هیچم نه ده بینی. شازاده چکۆل، دوا ی نه ختی که، بهرده وام بوو:

– ئه ری ژه ره که ته باشه؟ دلنیایت که ئازاره که م درێژخایه ن نابیت؟

به دلکی پر له هه سه رته وه له شوینی خوم وه ستام، به لام هیشتا نه مده زانی چ باسه.

— دهی باشه، ئیستا برۆ. — دهمه ویت بیمه خوارهوه!

گوتهی:

– دهی باشه، ئیستا برۆ. – دهمه ویت بيمه خواره وه!
ئهوسا سهیری بن دیواره کهم کرد و له شوینی خۆم ههلبه زیمه وه!
یه کێک لهو ماره زهردانهی له سی چرکه دا مرۆف دهکوژن، پرووه
شازاده چکۆل خۆی ههلبیریوو. من لهو کاته دا که دهستم بۆ
گیرفانم بردبوو تا دهمانچه کهم دهر بهینم، بازیکم بۆ لای دیواره که
دا، به لām ماره که به بیستنی تهپه ی پیم وهک جوگه له یهک به نیو
له که دا داچۆرا، زرینگی لیوه هات و خۆی کرد به نیو بهرده کاندای و
ون بوو.

من ریک له کاتی خۆیدا گهیشتمه لای دیواره که و شازاده چکۆل له
نامیز گرت. رهنگی وهکوو به فر سپی بوو بوو.

– ئه مه یانی چی! له گه ل مارانیش دهویتی!
ملپچه زهرده کهیم، که هه میشه له ملیدا بوو، خا و کرده وه.
نه ختی که ئاوم پرژانده سه ر ئه ملا و ئه ولای نیوچه وانی و چۆر ریک
ئاوم به قورگیدا کرد. چیت نه مویرا هیچی لی بیرسم. به
ماقوولییه وه لی روانیم و دهستی له ملم کرد. ههستم به لیدانی
دلی کرد که وهک بالنده یه کی بریندار که خه ریکه مردار ده بیته وه،
لیی ده دا.

پیی گوتم:

– خوشحالم که توانیوته فرۆکه کهت چاک بکه یته وه. ئیستا
دهتوانیت بگه رپیته وه بۆ ماله وه.

– تۆ چووزانیت؟

ریک لهو کاته دا به ته ما بووم پیی بلیم که سه ره رای ئه وهش که هیچ

هیوایه کم نه مابوو، توانیومه کاره کانم جیبه جی بکه م...
 وه لّامی پرسیاره کهی نه دامه وه و له سه ر قسه کانی به رده وام بوو:
 - منیش ئه مرۆ ده گه پیمه وه مائی خۆم...
 ئه وسا به خهفه ته وه گوئی:
 - ماله کهی من زۆر دوور تره... گه رانه وهیش زۆر سه ختر...
 ههستم کرد خه ریکه شتیکی سهیر ږوو دهدات. توند، وه کوو
 کۆرپه یه ک، نووساندم به خۆمه وه، له گه لّ ئه وه شدا له وه ده چوو به بی
 ئه وهی ههچم له دهست بیت و بتوانم له باوه شمدا رایگرم، بهر
 بیته وه و به قوولاییه کدا ږۆ بجیت.
 چاوی له شوینیکی دوور دوور بریبوو.
 گوئی:
 - بهر خه که تم پییه. سندووق و ده مبینه کهش...
 ئه و جا به دلّیکی پره وه بزه ی که وته سه ر لیوان.
 تاویک چاوه ری بووم. ههستم کرد خه ریکه خوینی تی ده گه ریته وه.
 - چکۆله خو شه ویسته که م، تو ترسابوویت...
 - ئه مشه و زۆر له وه ش زیاتر ده ترسیتم...
 دیسان ههستکردن به ږوودانیکی که مرۆف نه توانیت له ئاستیدا
 ههچ کاریک بکات، ته زووی به گیاندا هی نا و ئه وه شم له لا ږوون
 بووه وه که بهرگه ی ئه وه ناگرم گویم له قاقای پیکه نینه که ی ئه و
 نه بیت، پیکه نینی ئه و بو من وه کو کانی اوکی نیو بیابان بوو.
 - بچکۆله گیانه که م، ده مه ویت جاریکی دیکه ش قاقای پیکه نینت
 بیستم.
 به لّام ئه و گوئی:

- ئەمشەو، پىك دەبىتە يەك سال. ئەستىرەكەم دەگاتەو ئەو
 شوئەنى كە پار لىوھى دابەزىمە سەر زەوى.
 - بچكۆلە گيانەكەم، ئەرى چىرۆكى مار و ئەستىرە بە تەنيا
 خەونىكى ناخۆش نىيە!
 وەلامى پرسىارەكەمى نەدايەو. ھەر ئەوئەندەى گوت:
 - ھەر شتىك بەنرخ بىت، بە چاو نابىنرىت.
 - بىگومان.
 - لەمەرى گولەكەشەو ھەر وايە. ئەگەر گوللىكت خۆش بوويت كە لە
 ئەستىرەكەدايە، ئىتر بىننى ئاسمان لە شەودا چىژىكى ترى
 ھەيە. گشت ئەستىرەكانىش سەرپىژى گولن.
 - بىگومان...
 - لەمەرى ئاويشەو ھەر وايە. ئەو ئاوەى لە دەستى تۆم وەرگرت و
 خواردمەو، جەنجر و گورىسەكە كەردبويان بە مۇسىقا... لە
 بىرتە... ئاى كە خۆش بوو!
 - بەلى وايە...
 - شەوانە تەماشاي ئەستىرەكان بكە. ئەستىرەكەى من گەلىك
 لەو بچووكتەرە كە بتوانم لە ئاسماندا ئاماژەى بۆ بكەم. بەلام
 قەيناكا! بىر لە ئەستىرەكەى منىش وەكوو ئەستىرەكە لەنىو
 گشت ئەستىرەكاندا بكەرەو. ئەوجا بە ھەمان شىو ھەز لە گشت
 ئەستىرەكان دەكەيت... ھەموويان دەبن بە ھاوپىت... ئەرى
 بەراست، دەمەويت ديارىيەكت پىشكەش بكەم...
 ديسان لە قاقاي پىكەننى دا.
 - ئاخ، بچكۆلە گيانەكەم، بچكۆلەكەم! من شىت و شەيداي

بيستنی پځکه نینه که تم!

— دياريه که ی منیش ريک نه مه يه ... وهکوو ناو ده که يه ...

— مه به ست چيه؟

— هه رکه س نه ستیره ی خو ی هه يه و هيچ نه ستیره يه کيش له نه ستیره ی تر ناچیت. گه شتکه ران نه ستیره ی رښاندهری خو یان هه يه. بو هندی که سی دیکه ش نه ستیره کان بچگه له ترووسکه ی پروناکايی هيچی تر نين. بو نه هلی زانست کيشه و گرفتن و بو بازرگانه که ی له مه ی خوشمان زيرن. به لام نه و نه ستیرانه بیدهنگن. توش ده بیه خاوه نی نه ستیره گه ليک که هيچ که س نه ستیره ی وایان نييه.

— مه به ست چيه؟

— کاتيک شه وانه سهر بو ئاسمان هه لده بریت و له نه ستیره کان دهروانیت پیتوایه که هه موویان پیکرا پیده که نن، چونکه من له يه کيک له و نه ستیرانه دام و خه ریکم پیده که نم. که واته تو ده بیه خاوه نی نه و نه ستیرانه ی پیده که نن! ديسان له قاقای پځکه نینی دا.

— که سووکناییش که وته دلته وه (مرؤف هه ميشه دلی خو ی ده داته وه) به ناسینم خوشحال ده بیت. ده بیه هاورپی هه ميشه ييم. ئاره زووی نه وه ده که یت پځکه وه پځکه نين. بو نه وه ی دلشاديش بیت، هه ندیک جار په نجه ره ی ژووره که ت ده که یت وه ... نه وجا که له ئاسمان دهروانیت پیده که نیت، هاورپیکانت پځيان سهير ده بیت. توش پځيان ده لیت: "به لي، نه ستیره کان هه ميشه ده مه ینه پځکه نين!" نه وانیش وا ده زانن که شیت بوویت. گیان!

دهبنیت چ فیالیکم لیکردوویت...
 ههمدیس له قاقای پیکهنینی دا.
 - ئەمەش وەک ئەو وایه لهبری ئەستێرەکان، کۆمەڵە زەنگۆڵەیهکم
 پێ بەخشیییت که دەتوانن پێ بکهن...
 دیسان له قاقای پیکهنینی دا. بهلام لهپریکدا به جیددییهوه گوتی:
 - ئەمشه... خۆت دەزانیت... مەیه!
 - ههروا به جیت ناهیلَم!
 - وهکو ئەو وایه ئازارم ههبوویت... وهکو ئەوهی مردبیت...
 ئاوايه ئیتر. ههز ناکهه بێیت و تهماشام بکهیت. بۆ له هیچ و
 خۆرایي نارمهت ببیت...
 - ههروا به تهنیا جیت ناهیلَم.
 خهه دایگرتبوو.
 - ئەمەت... لهبهه مارهکه پێ دهلیم. نابیت پیتهوه بدات. مار
 بهدفعه و چهپهڵن. تهناهت بۆ خوشیش دهتوانن پیتهوه بدن.
 - به جیت ناهیلَم!
 بهلام لهپریکدا شتیک ئارامی کردهوه:
 - خۆ ئەوهش زۆر راسته - مارهکان ههرجاره و تهنیا بهشی
 گهستنی کهسیک ژاریان ههیه...
 ئەو شهوه قهت له رویشتنی بهئاگا نهبووم. بێ دهنگ و خشیه ون
 بوو. که پێی گهیشتمهوه به ههنگاوی ریک و لیبراوانه دهرویشته.
 گوتی:
 - ئای! ئەوه لیهریت...
 ئەوجا دهستمی گرت. بهلام هیشتا ههه ناارام بوو:

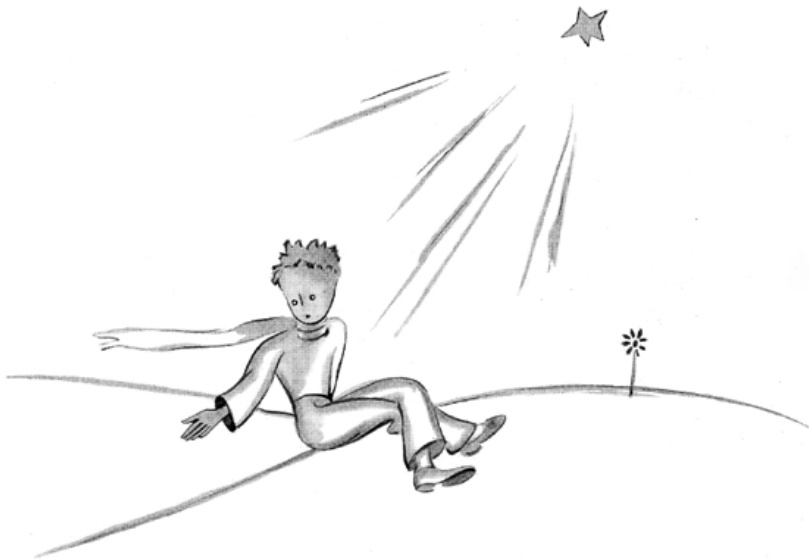
- ناههقییت کرد. ئاخر عاجز دهییت. ئەمه وهکوو ئەوه دهییت که
 مردبیتم، بهلام له راستیشدا وا نییه...
 دهنگم نهکرد.

- خۆت دهزانیت. پێگاکهم گهلیک دووره. ناتوانم لهشم لهگهڵ
 خۆمدا ببهه. زۆر قورسه.
 دهنگم نهکرد.

- وهکوو کهولیکی کۆنی بهجیهیلراوی لی دیت. کهولی کۆنیش
 خهمی بو به با ناکریت.
 دهنگم نهکرد.

نهختیک خهم دایگرت، بهلام ههر زوو خۆی گورج کردهوه:

- بپروا بکه! زۆر خوښ ده بیت. منیش ته ماشای ئه ستیره کان ده کهم. هه موویان وه کوو ئه و چالاوانه یان لی دیت که جه نه رهکانیان ژهنگیان هه له ینا بیت. هه موویان ئاوم ده ده نی بیخۆمه وه...
ده نگم نه کرد.

- زۆر خوښ ده بیت! تو ده بیته خاوه نی پینج سه د ملیۆن زهنگوله و منیش خاوه نی پینج سه د ملیۆن بیر...
ئه و جا ئه ویش بی ده نگ بوو، چونکه ده گریا...
- ده ی باشه، بهیله با نه ختی که به ته نیا برۆم.
پاشان دانیشته، چونکه ده ترسا.
- خۆت ده زانیت... مه به ستم گوله که مه... ئاخر من به پرسیی

گولەكەمم لەسەر شانە! ئەویش زۆر بێھێزە! زۆر دلپاک و بێفیزە.
تەنیا چوار درکی بەستەزمانی ھەیه و ھەر بەوانیش لە ئاست
ھەموو دنیا دا خۆی دەپاریزێت.
منیش دانیشتم، چونکە ئێتر نەمدەتوانی بە پێوە بوەستم.
گوتی:

— ھەر ئەمەیه... ھەر ئەمە و ھیچی تر نا...
ھێشتا نەختێک دوودل بوو، بەلام دیسان ھەلسا و ھەنگاوێکی
ھەلێنا. من نەمتوانی لە شوێنی خۆم بجوڵیمەو.
لەپال پاژنەیهو، بریسکەیهکی زەرد ھەلبەزییەو. بۆ تاوێک بەبێ
جوولە لەویدا وەستا. نەیقیژاند. وەکوو درەختێک، بەنەرمی، بە لادا
ھات. لەبەر نەرموشلیی لەکەش، ھیچ دەنگێک نەبیسرا.

٢٧

ئەمێستا بە لانی کەمەو شەش سالا بەسەر ئەو شەویدا
تێپەریو... قەت پێشتر ئەم چیرۆکەم نەگیڕاوەتەو. کە بە
زیندوویی گەرامەو، ھاورێکانم گەلێک خۆشحال بوون. من دلم
خەمبار بوو، بەلام پێمگوتن: "لەبەر ماندوویتییه..."
ئێستا کەمێک دلی خۆم داوەتەو. بەتەواوی نا... بەلام بە
دنیاییەو دەزانم کە ئەو گەراوەتەو بۆ ئەستێرەکەی خۆی، چونکە
کە خۆر دەرکەوت نەمتوانی لاشەکەی بدۆزمەو. ھێندە قورسێش
نەبوو... شەوانیش ھەز دەکەم گوێ لە جریوێ ئەستێرەکان بگرم.
وەکوو پێنج سەد ملیۆن زەنگولەن...

وہکوو درہختیک، بہنہرمی، بہ لادا ہات.

به لّام هه نديک جار شتی دهگمهن ږوو دهدات. له بیرم چوو بوو
قایشیکی چه رمین بکه م بهو دهمبینه وه، که بۆ شازاده چکۆلم
کیشا. دیاریشه که قهت ناتوانیت بیکاته سه ری به رخه که ی. بۆیه
ئیسّتا له خۆم ده پرسم: "ئاخۆ له ئهستی ره که یدا چی قه و ماوه؟
له وانه یه به رخه که گۆله که ی خوار دیت..."

هیشتا به خۆم ده لّیم: "بیگومان وا نییه! شازاده چکۆل هه موو
شه ویک گۆله که ی ده خاته ژیر شوو شه به نديکه وه، به چاکیش
پاسی به رخه که ی ده کات..." ته و جا ئاسووده و به خته وهر ده بم و
ئهستی ره کانیش به نه رمی پیده که نن.

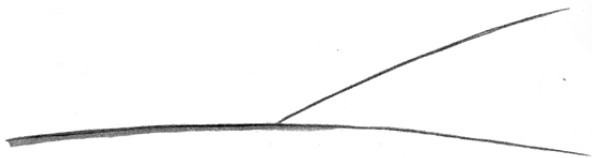
هیشتا به خۆم ده لّیم: "هه نديک جار بیرى مرۆف په رش و بلّو
ده بیت و هه ر هیندهش به سه بۆ ئه وه ی هه ر شتی که ږوو دات!
بهینه پيش چاوی خۆت، ئه گه ر ئیوار هیه که، شازاده چکۆل
شوو شه به نده که ی له بیر چوو، یان به رخه که له نیو شه ودا به
بیده نگى و پیدزکى له سندو وقه که ی هاته دهره وه..." ئه وسه گشت
زه نگۆله کان ده بن به فرمسیک!...

ږازیکی زۆر گرنگ لیره دایه. بۆ من، بۆ تۆش که شازاده چکۆلت
خۆش ده ویت، ده توانیت گهردوون به شیوه یه کی جیاواز بنوینیت.
ئه مه ش به ستر اوو به وه وه که ئاخۆ له جییه که له م دنیا پان و
به رینه دا به رخۆله یه کی نه ناسراو گۆلیکی خوار دووه یان نا...
- ته ماشایه کی ئاسمان بکه ن! له خۆتان بپرسن: "ئاخۆ به رخه که
گۆله که ی خوار دووه یان نا؟" ئه وسه ده بن چۆن هه موو شتی که
ده گۆر دیت...

ده شبین که هیه گه وره یه که له وه تی ناگات که ئه وه چ گرنگیه که
گه وره ی هیه!

ئَا لَیْرەدا تۆ جوانترین و گرانترین دیمەن لە سەرانسەری دنیا دا
 دەبینیت. هەمان دیمەنە کە لە لاپەرەیی پیشووتردا هەیە، بەلام
 کیشاومەتەووە بۆ ئەوێ بە چاکی پیشانت بەدەم. ئَا لَیْرەدا بوو کە
 شانزادەچکۆل دابەزییە سەر زەوی و هەر لَیْرەشدا سەرلەنوێ ون
 بوووەو.

بە چاکی لەم دیمەنە ورد بەرەو، تا بەتەواوی لەو دُنیا بیت کە،
 ئەگەر پۆژێک لە پۆژان پێگات کەوتە بیابانەکانی ئەفریقادا
 دەیناسیتەو. خو ئەگەر پێت کەوتە ئەو شوێنەش، ئەوا تکات لی
 دەکەم: پەلە مەکە، نەختیک لە ژێر ئەستێرەکەدا بوەستە! ئەوسا
 ئەگەر کورپکی چکۆلە بەرەو پروت هات، ئەگەر پێکەنی، ئەگەر قژی
 زەرد و زێرین بوو، ئەگەر وەلامی هیچ پرسیارپکی نەدایەو، ئەو
 بێگومان دەزانیت کێیە. تەکا دەکەم هەر ئەوساش بیر لە من
 بکەرەو کە چەندی دلتەنگ و خەمبارم: دەمودەست بۆم بنووسە و
 باسی ئەوهم بۆ بکە کە شانزادەچکۆل گەراوێتەو...

Bokförlaget Aura
2010